

DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 232, Letnik XXVI, ŠD Krašnja - Junij 2020, cena 1,00 EUR

Čebelice, čebelice

OB SVETOVNEM DNEVU ČEBEL

V preteklih dveh mesecih, ko smo čas zaradi epidemije, preživljali v domači karanteni smo se še toliko bolj posvečali zdravju in skrbi zase. In skodelica ali dve čaja z žličko medu je bil pogost napitek v vsakem gospodinjstvu.

V tem času pa prav gotovo niso mirovale čebele, ki nam te zaklade narave nabirajo. Najprej smo jih lahko opazovali, ko so pridno nabirale cvetni prah in medično na regratu in cvetočih sadnih drevesih kasneje pa tudi na akaciji.

Tudi čebelarji imajo v tem času nemalo opravil v čebelnjaku, da čebelarom omogočijo kar najboljše pogoje za pašo.

Slovenci prav gotovo lahko trdimo, da smo čebelarški narod, kar smo dokazali z več uspešnimi projekti, kot so medeni zajtrk, čebelarški krožki in sajenje medovitih rastlin. In s temi dejavnostmi je zavedanje o pomenu čebel in tudi skrbi zanje na visoki ravni.

O zavedanju pomembnosti ohranjanja čebel je čebelarstva zveza Slovenije s podporo Vlade Republike Slovenije dala pobudo za razglasitev svetovnega dneva čebel, in tako smo 20. maja obeležili že 3. tak dan.

Na lokalni ravni deluje čebelarstvo društvo Lukovica, katere član je tudi naš čebelar Franc Hribar. Svoje znanje je najprej pridobival od svojega očeta Franca, kasneje pa v društvu s strokovnjaki na predavanjih in izobraževanjih.

V zadnjem času je velik poudarek na ohranitvi čebel. Lahko smo ponosni, da je naša *Apis mellifera carnica*, ki jo poznamo pod imenom kranjska čebela ali kranjska sivka visoko cenjena po svetu in je druga najbolj razširjena vrsta čebele. Odlikuje jo delavnost, skromnost, izreden občutek za orientacijo in dolgoživost.

Poleg vsem znanimi čebeljimi pridelki pa ne smemo pozabiti, da ti predstavljajo le majhen del tega za kar so čebele tako pomembne. Med nabiranjem nektarja med cvetovi ob tem čebela prenaša cvetni prah in poskrbi za opraševanje cvetov in posledično razvoj plodov.

Čebele oprašujejo tudi rastline, ki nam predstavljajo vir hrane. Zato radi rečemo, da je zaradi opraševanja čebel odvisna vsaka tretja žlica naše hrane.

Pomembna je vsekakor za obstoj rastlinskih in živalskih vrst tako imenovane biotske pestrosti krajine in okolja, ki ga poznamo.

Zato čebelarom z odgovornim ravnanjem pomagajmo, da jo ne ogrožamo. Upoštevajmo pravilno rabo fitofarmacevtska sredstva pri zatiranju plevelov. Pomagajmo jim v obdobjih ko, hrane primanjkuje, tudi s sajenjem medovitih rastlin (sivka, meta, rožmarin, timijan, origano, žajbelj, baziliko in še mnogimi drugimi) in skrbimo za čisto okolje.

Posamezniki k ohranitvi pripomoremo tudi z nakupom medu in čebeljih pridelkov pri lokalnih čebelarjih.

V letošnji sezoni se že lahko dobi novi cvetlični med in cvetni prah. Hribar Franc je dosegljiv na tel. 041 620 272

Špela Hribar

LJUBKA LASTOVICA

Nekega dne sem mamici pomagala kuhati kosilo. Ko sem končala z delom v kuhinji sem, se odpravila ven. Moj bratec Lev me je vesel poklical in mi povedal, da nas je prišla obiskat lastovica. Šla sem jo pogledat in res je bila tam- sedela je na luči in naju opazovala. Odšla sem po fotoaparata in jo fotografirala. Nič se ni ustrašila. Verjetno sva ji bila tudi midva všeč, čeprav nisva bila ravno tiha. Slišala sem, da je lastovica prijateljica ljudi, sedaj vem, da je res tako. Njenega prihoda sem bila zelo vesela, saj vem, da se s prihodom lastovic prične pomlad. Vesela sem tudi zato, ker bodo lastovice pomagale naravi, da se opomore, saj lovijo škodljive leteče žuželke. Mi ljudje tako tudi z njihovo pomočjo jemo dobre in zdrave sadeže s sadnih dreves. Fotografijo sem pokazala mojima sestričnima, mamici in očiju, pa tudi atu, ki je bil nad njo tako navdušen, da mi je predlagal, da jo pokažem tudi vam preko časopisa Informator. Rada fotografiram in upam, da vam pokažem še katero.

Ela Mežnaršič

ŽUPNIJA KRAŠNJA

ŽUPNIJA KRAŠNJA V ČASU EPIDEMIJE COVID-19

Zaradi preprečevanja širjenja bolezni koronavirusa so duhovniki od 12. marca opravljali svete maše brez vernikov in tako je ostalo tudi v času velikonočnih praznikov, ko katoliška cerkev sicer pozna zelo bogato liturgično obredje. Ker obredi in svete maše v navzočnosti vernikov letos niso bile mogoče, so škofje vernike pozvali, da obrede t.i. velikega tridnevja spremljamo preko radijskih in televizijskih prenosov in na spletnih straneh. Pa ne le velikonočni čas, vse od razglasitve epidemije so se številni duhovniki in slovenske škofje trudili, da so nam božjo besedo v domove prenašali virtualno.

Prepričani smo, da smo ob tej spodbudi tudi sami v ožjem krogu poskrbeli, da versko življenje v naših družinah ni zaspalo. Mogoče bomo sedaj znali bolj ceniti odpiranje cerkvenih vrat, ki so se ob upoštevanju določenih pravil odprla s ponedeljkom, 4. maja 2020. Verjamemo, da bo naše župnijsko občestvo ponovno zaživelo in nas bo preizkušnja epidemije med seboj še bolj povezala in bomo tako znali biti hvaležni za skupne trenutke in druženja.

SP

Foto: Zala Pervinšek

V B DENTU SMO SE USPEŠNO PRILAGODILI NA NOVE RAZMERE

Verjetno preživljamo najbolj nenavaden čas v zadnjih več 10 letih. Covid 19 je dokazal, da se svet lahko vrti počasneje. Še več, svet se lahko čez noč ustavi. Naše življenjske navade, ki so nam bile samoumevne in nenadomestljive, kar naenkrat niso bile več mogoče. Bile so prepovedane. Nastalo krizo smo občutili prav vsi, od najmlajših do najstarejših. Zaradi vsesplošnega prizadevanja, da bi preprečili širjenje virusa, je vlada z odlokom prepovedala opravljanje številnih dejavnosti, med drugim tudi zobozdravstveno dejavnost. Ukrep naj bi veljal 14 dni, a kmalu se je izkazalo, da moramo naročene paciente s tedna v teden obveščati o odpadlem terminu. Ker naše podjetje opravlja dve dejavnosti, smo tudi zobotehnik dva meseca čakali na ponovni prihod na delo doma.

V B dentu smo že med karanteno takoj, ko je bilo možno, začeli nabavljati dodatno zaščitno opremo. Ko je bil 11. maja odlok preklican, smo lahko odprli obe ordinaciji, B dent v Krašnji in Irident na Viru.

Mislím, da so ljudje v preteklih tednih že dobro spoznali, kakšni so splošni in nujni ukrepi, katerih se moramo držati vsi praktično povsod, zato pri nas nismo imeli večjih težav s tem. Pacienti so razumevali. Predhodno se morajo obvezno naročiti, tudi v primeru bolečine. Pomembno je, da se pacienti

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 7234 515, 031 684 212

zavedajo, da je skrb za lastno zdravje, pa tudi zdravje ostalih pacientov in osebja, na prvem mestu in da k zobozdravniku prihajajo zdravi. Za zdravnike in asistentke je situacija nekoliko bolj neprijetna, saj jih nošenje dodatne zaščitne opreme nekoliko ovira pri samem delu. Vendar z voljo in razumevanjem vseh tudi to uspešno premagujemo. Sedaj se ukrepi že rahljajo, vendar velja obdržati določeno mero previdnosti.

Če ste imeli v času karantene v eni izmed naših ordinacij dogovorjen termin in vas še nismo kontaktirali, nismo pozabili na vas. Ker zaradi predpisov dnevno obravnavamo manj pacientov, je potrebno tudi v samoplačniških ordinacijah nekoliko dlje čakati na prosti termin.

Če pa menite, da so vaše težave večje ali bi se radi naročili, nas le pokličite in potrudili se bomo, da vas kar najhitreje rešimo težav z zobmi.

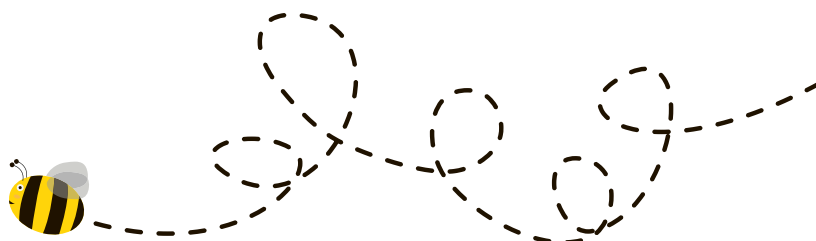
Ker je preventiva vedno najboljša in v našem primeru precej manj boleča, nas lahko pokličete in obiščete tudi za nakup kakovostnih pripomočkov za nego zob in zobnih nadomestkov priznane švicarske znamke Curaprox.

Želimo vam varno in prijetno poletje in predvsem ostanite zdravi.

Mojca Beguš Tič

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
IRIDENT
Vir, Šaranovičeva 25a, 1230 Domžale
naročanje: 040 660 619

KUD
Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

V SEZONI 2001/2002 SMO IGRALI IGRO UBEŽNIK

Skoraj po dvajsetih letih sem vzela iz mape gledališki list za predstavu Ubežnik.

Povest Ubežnik je izhajala v Slovenskem Glasniku leta 1867. V njej opisuje življenje v času, ko so bili v naših krajih Francozi in so fantje odhajali med rokovnjače. To je zgodba naše doline – doline Črnega grabna, temačna in siva, včasih vesela, takšna, kakršna je bilo in je naše življenje. Za naše kulturno društvo jo je dramatisiral Jernej Novak. Igrali smo jo na prostem. Režiral jo je Peter Militarov.

Veliko ur smo preživeli na travniku v Miklavčevi dolini in iz večera v večer je postajala ustvarjalna zagnanost večja. Bolj ko se je »kazala« predstava, več smeha in dobre volje je bilo med nami. Sicer pa le tisti, ki trdo verjamejo v nekaj, so sposobni, da vsak večer nekaj ur prisluhnejo režiserjevemu vodenju. Po vojnem delavniku na delovnem mestu in doma jih čaka še večer ustvarjanja, ponavljanja in rasti osebe, ki so jo sprejeli v predstavi.

Iz gledališkega lista:

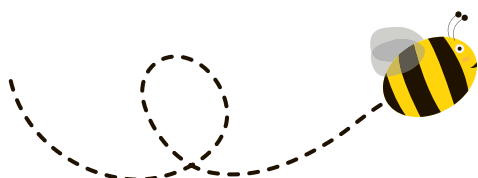
Kaj naj rečem ob ponovnem srečanju v Krašnji? Da so pridni, delovni, marljivi, da so posebnjeji zaljubljeni v svoj kraj, v svojo dolino, hribe, da imajo več energije in domišljije kot tisti, ki so tako kruto zarezali avtocesto polno betona v njihov svet kulture bivanja. Vse to je res, je znano... Zame pa so tudi gledališki ljudje, ki ne poznajo egoizma, prazne veleumnosti in napihnjene gizdavosti, predvsem pa zaničevanja drugih in precenjevanja samega sebe, so Krašnjani, ki sta jim zvezdniška mitologija in boj za čim večje pridobitništvo tuja – so ljudje, ki vedo kaj je kolegalnost, prijateljstvo, medsebojno zaupanje in spoštovanje, ljubezen do bližnjega. Vse to pa je nujen pogoj za drugačno gledališče. To ni nikakršen čustveni moralizem, pač pa le preprosta resnica, brez katere vsekakor ni in ne more biti gledališkega ustvarjanja. Gledališče ni izumljeno in ustvarjeno zato, da bi služilo samo sebi, vendar pa tudi ni mogoče dopustiti, da bi ga kdorkoli ponižal v navadno komercializirano zabavišče. V Krašnji je vse, kar se zgodi rezultat skupne volje in živega vsesplošnega hotenja. V Krašnji se vsako uro kaj počne, vedno si nekdo nekaj izmisli, drugi se mu pridružijo in vedno jim »RATA«. Tudi sedaj, ko so jim Miklavčevi odstopili prečudovito dolinico, v kateri je nastalo pravo gledališče v naravi, kjer bomo uprizorili UBEŽNIKA.

Rad imam te ljudi in ustvarjalno se počutim med njimi. Neverjetno koliko pozitivne energije je v njih. Sreča! Mogoče – ne vem – je pa nekaj, kar me dela srečnega med njimi zaradi sebe in zaradi gledališča. Gledališče, ki ne išče, ne poizkuša, je bolje, da ne obstaja. Ni ustvarjanja brez vere, upanja in iskanja. Izkušnja me uči, da le to lahko povezuje ljudi. Le tako naprej Krašnjani!

Peter Militarov

Ali bi danes še zmogli realizirati tak projekt?

Vera Beguš

Janez Hribar, s.p.

Pelechova 18
1235 Radomlje
Tel.: +386 01 7227 457
+386 051 357 700
e-mail: janez.hribar@siol.net

papirnica • fotokopiranje • okvirjanje • servis in prodaja fotokopirnih strojev

ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA

V IZOGIB OKUŽBI – SPREHOD V NARAVO

Le kakšen dan ali dva po letošnjih pustnih dnevih, so nas presenetile novice, da se je pojavil človeku izjemno nevaren korona virus, imenovan tudi SARS-CoV-2, ki naj bi se iz žarišča v Vuhanu v Kitajski provinci Hubej hitro širil. Slišati je bilo tudi številna opozorila, da obstaja realna možnost, da se bomo z njim soočili tudi v Sloveniji. Opozorila o tej verjetnosti so postajala iz dneva v dan realnejša in povsem realna so postala, ko smo izvedeli, da se virus in posledično tudi bolezen, ki jo povzroča vključno s številnimi smrtnimi žrtvami naglo širi.

Zelo kmalu, že enega od prvih dni meseca marca izvemo, da je prvi primer okužbe odkrit tudi v naši državi in kasneje iz dneva v dan še novi in novi primeri. Tudi v Franciji, Nemčiji, Španiji, ... domala po vseh državah EU, nekoliko kasneje pa tudi še v ZDA in Rusiji. Ampak, ko smo za prvi primer okužbe izvedeli pri nas, pa je bilo pravo žarišče bolezni in ogromnega števila mrtvih – v italijanski Lombardiji.

Od tedaj dalje ni minil dan, ko smo iz ure v uro na radijskih valovih in po TV zaskrbljivo spremljali poročanja, ki so razkrivala grozeče podatke o vedno večjem številu okuženih in žal, tudi o vedno večjem številu umrlih po svetu. Še posebej pozorno pa smo prisluhnili dogajanjem v Sloveniji in številnim priporočilom strokovnjakov ter vladi, kako naj ravnamo, da bi zaščitili sebe in tudi druge pred to izjemno nevarno, v določenih primerih celo smrtonosno okužbo.

Številni nujni ukrepi so povsem zamrli običajno vsakodnevno življenje. Šole, vrtci, gostinski lokali, cerkve, številne neživilske prodajalne, razne obrtniške dejavnosti, ... športne in kulturne prireditve, ... številni uradi, vse se je za nedoločen čas zaprlo in obstalo. Povsem nekaj nepričakovanega in nepojmljivega! Še posebej naporno in bolezen izpostavljeno življenje pa se je začelo vsem zdravstvenim uslužbencem, policiji, aktivistom civilne zaščite, vladnim službam, ...

Ohromitev običajnega, vsakodnevnega vrveža je bilo moč spoznati na vsakem koraku – na podeželju, v manjših in večjih mestih. Enako tudi v vseh vaseh naše občine, kajti nujno je bilo upoštevati in izpolnjevati vsa navodila, ki naj bi pomagala čim prej, v prvi vrsti najprej zmanjšati možnost okužb, kasneje pa virus tudi onemogočiti vsaj do te mere, da bi ustavili epidemijo in pandemijo.

Ko sem pisal ta prispevek za Informator,

je bil četrtek, 26. marca 2020. Nekaj dni pred tem se je pomlad že kazala v vseh svojih značilnih podobah. Današnji dan in tudi že včerajšnji, Materinski dan pa sta pokazala podobo zimskega časa. Snežilo je in pihal je kar hladen veter. Podoba narave pa povsem zimska.

Rekli boste, nekoliko neobičajen naslov, še bolj neobičajen pa uvod v ta prispevek. Ampak, eno z drugim sta vsaj v mojem primeru ozko povezana.

Številni varstveni ukrepi in karantena, hvala Bogu, so dopuščali in v nekaterih primerih celo priporočali sprehode v naravi. Če je le možno tja, kjer veš, da prav veliko ljudi na poti ne boš srečal. Takšnih možnosti pa je v naši okolici zares veliko.

Za Materinski dan sem si izbral pot, ki jo velikokrat prehodim. Na Limbarsko goro! Kot običajno, sem se od doma podal sredi dopoldneva v smeri Podvožja, kjer sem opazil, da se pri avtomobilu na svoj pohod pripravlja tudi prijatelj Tomaž Andrejka, ki se enako kot jaz, pogostokrat odpravi prav tja gor. Za nama pa so že tudi številni drugi pohodi, krajši in daljši, ki sva jih v preteklosti opravila skupaj. In enako je bilo tudi to praznično dopoldne, ki je tudi Tomažu pohod v naravo omogočilo zaradi začasnih ukrepov.

Pohod v paru ali skupini je vedno priljubljeno za prijetno klepetanje. Tudi tokrat ni bilo nič drugače, le da sva drug drugega spoštovala in upoštevala priporočljivo razdaljo, ki je morala drug od drugega znašati najmanj meter in pol oz. dva metra. Ni naju motilo, le za kakšen ton glasneje sva povzdignila glas. Pogovarjala sva se o marsičem. Bolj, kot ne, sva se vzdržala pogovora o že nekaj časa trajajočih dogodkih, povezanih z nevarno epidemijo. Precej lepše in ohrabrujoče misli so bile podrejene številnim lepim spominom iz preteklosti, o delu ŠD, nemalokrat pa sva izražala prav misli o trenutku, ki ga pravkar živiva in doživljava. To pa je bil neposreden stik z naravo in z vsemi ostalimi pozitivnimi lastnostmi, ki nam jih le ta ponuja. Precej pa naju je zmotil bežen pogled na neodgovorno odvržene odpadke ob poti, ki jih je bilo toliko in tako velikih, da jih tudi snežna odeja ni zakrila. Spomnila sva se na očiščevalno akcijo, ki sva jo pred leti opravila skupaj prav na tem območju in na bližnji kamnolom, v katerem sva takrat našla dva odvržena TV sprejemnika. Tudi to je strup, tudi to je velik potencial zastrupljanja narave, posledično pa tudi človeka.

25. marec in hoja po snežni gazi! Korak je nekaj posebnega in zrak blagodejen, osvežujoč. Na poti do vrha nisva srečala skoraj nikogar. O, ja! Sva! Uroša, kar me je kar malo presenetilo, saj ga zagotovo srečam le, ko se podam v lokal Bar pod lipo. Tudi on si je vzel čas za obisk Limbarske gore kot Tomaž. Zaradi sile razmer, kot temu radi rečemo.

Hoja v dvojne mine precej hitreje, kot če hodiš sam. Tudi tokrat sva se kar naenkrat znašla na cilju pri gostilni Urankar, ki je bila enako, kot vsi ostali lokali v Sloveniji zaprta.

Pihal je močan veter in časa za postanek ni bilo. Le toliko, da sva se fotografirala v objemu zasnežene okolice. Hitro sva se podala na pot nazaj v Krašnjo. Srečala sva se le s nekaj pohodniki. Nama znana pa je bila štirčlanska družina Vesel, ki sva jo opazil ravno v trenutku, ko sem se zaradi zdrsa in padca na travniku hipoma znašel na zadnji plati. Z užitkom! Kot nekoč, ko smo še kot otroci gulili hlače po belih strminah bližnjih gričev. Tomaž, ki je hodil za menoj pa tudi ni mogel zadržati smeha.

Pogovorne tematike nama ni zmanjkalo tudi v času spusta v dolino. Mogoče bolj, kot pri hoji navzgor, sva bila pozorna na korake, kajti padec na kakšno ušpičeno skalo bi bil pa precej bolj neprijeten, kot tisti moj na mehkem travniku. Kar naenkrat sva bila v dolini, pri Tomaževem avtomobilu. Kot vedno sva se prijateljsko poslovila, tokrat brez rokovanja. Odšla sva domov. Tomaž v Rafolče, jaz pa sem k tej prijetni poti do doma dodal še nekaj sto korakov hoje.

Sledili so še številni drugi dnevi, ko smo trepetali in si želeli, da bi se življenje vrnilo v stare tirnice. Občutkov, razmišljanj in skrbi, da bi postali žrtev te nevarne okužbe in bolezni tudi mi sami, so nas spremljali še naprej prav vsak dan in negotovosti ni bilo videti konca.

Bližali so se velikonočni prazniki, za katere smo vedeli, da ne bodo preživeti tako veselo in prešerno, kot smo bili tega vajeni v preteklosti. Hrabrilo nas je le upanje in odločnost, da bomo z odgovornim ravnanjem nekoč le uspeli zaživeti lepše in varneje ter svobodneje.

Osebnostno upanje sem v tem času še pogostokrat zaupal in podkrepil z aktivnostmi v naravi. Na način, kot sva to tistega dne skupaj opravila s Tomažem. Pogostokrat sem v miru in v objemu narave poslušal tudi petje ptic in opazoval njeno ponovno prebujanje, ki je bilo nezadržno. Nezadržno, kot vedno!

Tako je bilo ob zaključku meseca marca 2020. Kako je v času, ko prebirate ta prispevek, je v tem trenutku lahko le ugibanje. Srčno pa si želim, da bi bilo tako, kot si želimo mi vsi. Da bi te zapisane besede ostale le pomnik na težke trenutke časa, ko smo se morali prilagoditi življenju, ki ga doslej zaradi ogroženosti našega zdravja še nikoli nismo doživeli.

Upam in verjamem, da se bo kmalu vse spremenilo na bolje in lepše. Kot se spreminja narava, ki nezadržno iz dneva v dan kaže, kako lepa in nepremagljiva je, ko zanjo pride čas.

Marjan Štrukelj

ŠRAUFOV POHOD 2020

ŠD Krašnja je tudi letos, sredi maja, nameravalo organizirati tradicionalni Šraufov pohod. Dogajanja okoli pandemije COVID-19 so namero preprečila in društvo je organizacijo 24. Šraufovega spominskega pohoda, ki je bil predviden za soboto, 16. maja 2020, odpovedalo, hkrati pa nakazalo, da bi v primeru ugodnih razmer, pohod mogoče izvedli v novembru. Vsem pohodnikom je v obvestilu za javnost zaželelo, da ostanejo zdravi.

Traso Šraufovega pohoda sem doslej prehodil že velikokrat. Zadnja leta vsaj dvakrat in pol vsako leto. Običajno sva z Marjanom v drugi polovici aprila obhodila pot, da sva preverila prehodnost in se vmes ustavila na domačijah, kjer gostijo pohodnike in kontrolne točke, kjer sva se z gospodarji dogovorila o izvedbi pohoda. Pol poti sem prehodil popoldan pred dnevom pohoda, ko sem trasiral prago, na dan pohoda pa sem ponovno prehodil daljši pohod.

Letos se klub omejitvam nisem želel odpovedati hoji. Resno sem vzel priporočila zdravnikov in drugih strokovnjakov, da dobra telesna kondicija lahko obvaruje človeka pred okužbo ali resnejšimi posledicami. Pomladne mesece sem izkoristil za hojo v naravi. Hoja mi je prišla v kri, kot včasih radi rečemo. Mira v šali doda, da sem že zasvojen z njo, posebno s hojo na Limbarsko goro.

Na praznik dela sem se v preteklih letih podal na Pohod po Moravški planinski poti. Letos je pohod odpadel, zato sem iskal alternativo. Razmišljal sem, da bi šel sam na pot okoli Moravske občine ali da bi prehodil pot Šraufovega pohoda. Zamisel sem nekaj dni prej sporočil Marjanu, ki je bil takoj za. Na večer pred prvim majem sva se odločila za Šraufa. Prevagala je vremenska napoved, da bo ponoči deževalo in sredi dopoldneva prenehalo. Dogovorjena ura odhoda 7:00 izpred Marjanove hiše v Krašnji.

Malo pred šesto uro sem se prebudil. Zunaj je bilo turobno, dež je močno zalival dotlej presušeno zemljo. Opravi sem jutranji ritual, telovadil, zajtrkoval, pripravil sendvič za na pot, se vremenu primerno oblekel in obul in odpeljal proti Krašnji.

Kot običajno, ko se z Marjanom odpraviva na pohod, me je že čakal na verandi. Zamujal sem eno minuto. Parkiral sem avto pred staro Pavletovo hišo, izstopil in se jel opravičevati za zamudo. A kmalu sem ugotovil, da opravičilo ni potrebno, saj je bil Marjan še v pidžami. Dež, ki je padal, in moja nedosegljivost na telefon, sta mu dala slutiti, da sem se verjetno premislil. Ko je uvidel, da greva, se je z ženinom pomočjo hitro pripravil in krenila sva na pot. Pred dežjem sva se zaščitila z dežnikom. Zaradi visoke mokre trave in robidovja na stezi proti Korenu, sva izbrala daljšo pot skozi vas Kompolje, tako da sva do zaselka Lisičje hodila po asfaltu. Od tu naprej sva ves čas sledila uradni trasi Šraufovega daljšega pohoda. V Češnjicah je prenehalo deževati. Dežnika sva navezala na nahrbtnika. Proti Kekcu je posijalo sonce in nama ogrelo od hladu in vlage premrle roke. Postanek za malico sva naredila v vasi Poljana. Za nekaj minut sva sedla na klop ob zapušeni hiši. Na kontrolnih točkah se nisva zaustavljala. V prijetnem klepetu sva, po petih urah in pol in 28 prehojenih kilometrih, prišla na cilj v Krašnji.

Bližala se je sobota 16. maja. Dan prej smo se z Romano, Miro in Francijem dogovorili, da opravi mo Šraufov pohod. Dež, ki so ga prinesli ledeni možje in Zofka, so dodobra namočili zemljo, zato smo traso pohoda prilagodili vremenskim pogojem in Francijevi obutvi. S tem smo za dober kilometer podaljšali pot, a nič zato. V hladnem vremenu, prijetnem za hojo, smo do Rakitovca hodili po asfaltu. Romana in Max, ki je pohod opravil kot domačo nalogo v okviru pouka na daljavo, sta se nad Češnjicami odločila, da gresta po krajši trasi pohoda. Pred slovesom smo naredili gasilsko fotografijo, nato pa odšli vsak svojo pot. S Francijem in Miro smo prvi malo daljši postanek naredili na Kekcu, kjer smo s sendviči napolnili trebuščke. V Poljani smo nekaj besed izmenjali s Stanetom, ki nas običajno gosti na tretji kontrolni točki, in nadaljevali do četrte kontrolne točke na Velikem Jelniku. Pri Glasu sta nas najprej obljala psa in priklicala gospodarja, da je stopil iz hiše in preveril, kaj se dogaja. Še predno smo Janezu uspeli povedati, da gremo kar naprej, je že imel v roki steklenico kačje slin, ženi pa naročil naj skuha kavo. Ob prijetnem klepetu smo spoznali še Janezove tri vnukinje, med katerimi je le 18 mesecev razlike. Čestitke mladi mamic.

Pred nami je bil lepši del poti po gozdu do Ajdnarja in potem preko Golovca v Krašnjo, kjer smo v baru Pod lipo s pivom nadomestili izgubljene minerale in tekočino.

Tomaž A.
fotografija: Mira A.

V LETOŠNJI MOŠNJIČEK ZBRANI PROSTOVOLJNI PRISPEVKI BODO NAMENJENI DRUŽINI POKOJNEGA DAVA KARNIČARJA

V letošnjem letu mineva že 18. leto, ko ŠD Krašnja poleg osnovnega športno rekreativnega programa k temu dodaja tudi prizadevanje za **zbiranje prostovoljnih prispevkov v t.i. društveni dobrodelni mošnjiček**, ki jih namenja za različne potrebe. Za posamezno leto pa se o namenu zbiranja prostovoljnih prispevkov odločimo na seji IO.

Za leto 2020 smo se odločili, da bomo zbrane prostovoljne prispevke namenili družini pokojnega DAVA KARNIČARJA iz Zgornjega Jezerskega, izjemno uspešnega slovenskega alpinista, ekstremnega alpskega smučarja, inštruktorja, gorskega reševalca, učitelja in trenerja smučanja in tudi avtorja knjig, ki se je 16. septembra 2019 pri gozdarskem delu, v bližini doma smrtno ponesrečil. Njegov največji športni podvig pa je bil zagotovo ta, da se je leta 2000, kot prvi človek na svetu s smučmi spustil iz vrha strehe sveta – Mount Everesta.

Davo je na ta tragični dan zapustil osem otrok, od katerih so trije iz prvega zakona že odrasli, enako že tudi hčerka iz izven zakonske zveze, preostali štirje iz zakona s Petro Karničar pa so veliko mlajši. Izidor je srednješolec, Eva in Lovrenc sta osnovnošolca, najmlajši Martin pa je v četrtem letu starosti. Težko se je predstavljati, s kako veliko žalostjo in negotovostjo se je morala soočiti žena Petra, ko ji je delovna nesreča za vedno vzela moža in skrbnega očeta!

Dava Karničarja smo v Krašnji spoznali prav v času, ko je blestel s številnimi dosežki. To je bilo pred leti, na enem izmed predvečerov pred Šraufovim spominskim pohodom, ko smo v avli šole še pripravljali spominske večere. Še danes v ušesih zvenijo njegove, tisti večer izrečene besede, ki jih je namenil pokojnemu vzorniku Stanetu Belaku Šraufu. Organizatorji smo bili takrat z njegovim obiskom počaščeni. Spoznali pa smo tudi njegovo preprostost, mirnost,... predvsem pa neizmerno spoštljivost do starejšega alpinista, ki je skupaj z mnogimi drugimi slovenskimi alpinisti oral ledino izjemnih dosežkov svetovnih razsežnosti.

Drugič in zadnjič smo se z Davom v Krašnji srečali lanskega meseca maja, ko smo ga, kot gosta povabili na 23. Šraufov spominski pohod, kar je številne pohodnike, ki so se z njim srečali, se rokovali, pogovarjali in se fotografirali, zelo razveselilo. Le kdo bi si takrat, po dobrih štirih mesecih srečanja z njim lahko mislil, da bo Davo sklenil svojo življenjsko pot, na kateri je nešteto tokrat stal pred neprimerno nevarnejšimi izzivi, kot tistega nesrečnega popoldneva, v neposredni bližini njegovega doma in v bližini družine.

Ob njegovi smrti smo v ŠD Krašnja, v glasilu Informator (oktober števil. 229) Davu zapisali nekaj poslovnih besed. Kot povedano, pa smo se tudi odločili, da Petrini družini skušamo vsaj malo pomagati tudi z našim društvenim dobrodelnim mošnjičkom, za katerega upamo, da boste kot naši člani, krajan, kot krajevna društva ali kot bralci glasila, podjetniki in ostali, znali prisluhniti in pomagati po svojih najboljših močeh. Kot vedno, bomo tudi tokrat o naši dobrodelni akciji javnost seznanjali v Informatorju.

Trenutno zbrana vsota prostovoljnih prispevkov v mošnjičku znaša 96,40 € in hvala vsem darovalcem, še posebno našim prijateljem iz PS Kamnje v Vipavski dolini.

Kako lahko sodelujete in pomagate?

- z neposrednimi vplačili prispevkov v društveni pisarni (ponedeljki od 19.-20. ure);
- z nakazili na TRR: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica, številka: 0230 2001 6496 319 s pripisom: MOŠNJIČEK 2020;
- z sodelovanjem na morebitnih dopisnih licitacijah za podarjena darila (športna oprema, rekviziti) od znanih slovenskih športnic in športnikov;
- z vplačili prostovoljnega prispevka na društvenih prireditvah in ostalih srečanjih;
- z odprodajo ostalih priložnostnih daril.

Prav s podarjenimi petimi izjemno lepo vezanimi gobelini v okvirju: ŽANJICE, VRTNICE, ZADNJA VEČERJA, NARAVA in OPOLDANSKA MOLITEV, ki so na fotografijah, je naši dobrodelni akciji prisluhnila družina Rems iz Zagorice pri Rovah. Gobelini so delo pokojne mame Marje Rems.

Kogarkoli bi njihova namestitve na stene domov zanimala, naj se oglasi v društveni pisarni ali naj pokliče telefonsko številko 041 612 702 (Marjan.) Cene za prevzem gobelinov niso določene. Možno jih bo dobiti na podlagi dogovora.

Družini Rems se za njihovo dobroščnost ŠD Krašnja iskreno zahvaljuje!

V pričakovanju, da boste našemu povabilu k letošnjemu zbiranju prostovoljnih prispevkov v mošnjiček za družino pokojnega Dava Karničarja prisluhnili, se vam že vnaprej priskrbo zahvaljujemo.

Marjan Štrukelj – predsednik društva

INFORMATIVNE DROBTINICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

4. marca smo se na skupni seji IO, NO in DK Športnega društva Krašnja zbrali z namenom, da se, kot vedno, dogovorimo o delu in nalogah društva za nadaljnjih nekaj aktivnosti, ki smo jih predvideli s programom za leto 2020 v prvih nekaj mesecih tega leta. Nihče od prisotnih niti malo ni razmišljal o tem, da bodo zaradi epidemije, ki se je kasneje iz dneva v dan bolj nevarno širila in zaradi kasnejših ukrepov, ki jih je sprejela Vlada RS, naši načrti skoraj že čez noč postali neuresničljivi. Tako, kot je zamrlo delo ŠD Krašnja, so skoraj v celoti zamrle športno – rekreativne aktivnosti po vsej državi. Le redke so bile izjeme, ki so pod strogimi ukrepi dovoljevale individualne ali družinske aktivnosti v naravi. In prav je bilo tako, kajti vsi vemo, da slehernemu od nas zdravje pomeni največje bogastvo.

Na omenjenem sestanku smo se pogovarjali in sklepali o:

- izvedbi rednega letnega občnega zbora društva, ki naj bi bil 28. marca, prvič v no-

vem Društvenem domu;

- izvedbi taborniških aktivnosti za učence naše šole, ki bi potekale pod vodstvom tabornikov Mlinskih kamnov iz Radomelj;
- udeležbi pohodnikov na tradicionalnem Velikonočnem pohodu na Malo goro, ki ga že vrsto let organizirajo naši prijatelji iz PS Kamnje v Vipavski dolini;
- sodelovanju na humanitarnem pohodu v podporo mladim bolnikom z sladkorno boleznijo, ki je bil predviden za 17. aprila;
- nadaljevanju obeh organiziranih vadb v telovadnici šole, od katerih naj bi se fizioterapevtska vadba z aerobiko zaključila konec meseca aprila, funkcionalna vadba pa konec meseca maja;
- organizaciji 24. Šraufovega spominskega pohoda, ki je bil predviden za soboto, 18. maja.

Na tem sestanku so bili vsi navzoči seznanjeni tudi s poročilom predsednika o delu društva v letu 2019, ki naj bi bilo pripravljeno za občni zbor, o potrjevanju zaključnega računa, ki je vsakič tudi sestavni del dnevnega reda občnega zbora. Pogovarjali smo se tudi o glasilu Informator, ki naj bi bil pripravljen do 10. junija in še o nekaj ostalih tekočih zadevah.

Ko bi moralo organizacijsko delo steči s pripravo vabil in drugih oblik informiranja ter obširnega organizacijskega dela pa je bila »zgodba« za vse dogovorjeno zelo kmalu zaključena. Na kakšen način in kako, ste najbrž prav vsi z zanimanjem spremljali vsakodnevno z objavami na TV in radiu ter tudi s pomočjo številnih drugih oblik informiranja.

Znašli smo se v času, ki ga do sedaj nihče od nas v takšni razsežnosti zagotovo ni pričakoval, še manj pa poznal. Naše življenje je postalo popolnoma nekaj drugega. Postalo je negotovo. Postalo je nekaj, kar nas je v želji, da bi uspešno premagali nevaren virus v prizadevanjih za to, zagotovo združilo v veliki odgovornosti do spoštovanja vseh ukrepov, ki so bili, nekateri od njih pa so še vedno potrebni.

Pogum, spoštovanje drug drugega, odrekanje marsičemu, ... predvsem pa spoštovanje številnih zdravstvenih ukrepov, ki so nas zagotovo rešili še veliko hujšega, se zaradi tega tudi ŠD Krašnja svojim članom in vsem krajanom iskreno zahvaljuje za strpnost, močno voljo in vesten doprinos k vsemu, kar nas je vsaj za enkrat obvarovalo.

Kako bomo v ŠD Krašnja v tem letu kaj vse še lahko postorili iz načrtovanih aktivnosti, je v marsičem odvisno od nadaljnjega poteka dogodkov v zvezi z epidemijo. Vsekakor bomo sledili dogodkom in možnostim ter skušali v kar največji meri spremeniti trenutni utrip življenja svojih članov in krajanov na področju šport in rekreacije.

Smo pred časom počitnic in dopustov, ki so tudi v preteklosti pomenili krajši odmor za številne društvene aktivnosti. S prihodom jeseni pa naj bi bilo že drugače. Vsekakor si tega

želimo in tudi upamo, da bo tako!

Kdaj bomo lahko organizirali redni občni zbor, se v tem trenutku še ne ve. Verjetno v jeseni ali pa ne in bodo o veljavnosti sklepov tokrat odločali le organi društva.

Ker je plačilo društvene članarine za tekoče leto za vse aktualne člane, ki jih je v društvu trenutno 72 in za morebitne nove člane obvezna, vas vljudo prosimo, da se zaradi tega oglasite v društveni pisarni ali pa plačilo nakažete na **TRR: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica številka.: 0230 2001 6496 319 s pripisom »ČLANARINA 2020«.**

V Informatorju, v tekoči številki 231 meseca marca smo objavili vsa imena prejemnikov društvenih spominskih medalj za 5. sezono akcije HOJA – TEK – KOLESARJENJE MOJA REKREACIJA in za 18. akcijo POHODOV NA LIMBARSKO GORO za sezono 2019/2020, ki smo jih nameravali podeliti na rednem letnem občnem zboru 28. marca. **Medalje so pripravljene, a žal iz znanih razlogov še niso bile podeljene, zato vse prejemnike le teh obveščamo, da jih lahko osebno prevzamejo v društveni pisarni vsak ponedeljek od začetka meseca junija dalje in sicer med 19. in 20. uro.**

Takrat smo v Informatorju objavili tudi imena prejemnikov rezine torte, ki jih bo prejelo 18 izžrebanih pohodnikov na Limbarsko goro, ki so v času september – februar na Limbarsko goro opravili vsaj en, v planinski knjigi PD Blagovica ali v gostilni Urankar evidentiran pohod.

V primeru, da je bilo v času marec – maj 2020 s pohodi na Limbarsko goro aktivnih vsaj 19 pohodnikov, pa bomo med pohodniki izžrebali in razdelili še torto z 19. rezinami, ker je pač s 1. marcem zaživel že 19. sezona omenjene društvene akcije.

Kdaj in kje, pa bomo pohodnike pravočasno obvestili!

Enako pravilo velja tudi za tromesečje junij – avgust 2020.

Po dolgem času imamo v društvu na zalogi nekaj parov pohodnih palic podjetja TEH-NOMAT Kranj. Cena je zelo ugodna in za par znaša le 26,00 €. Zaloga pa je omejena.

Vsem bralkam in bralcem Informatorja želimo prijeten počitniški in dopustniški čas v upanju, da bi se življenje v naši KS na vseh področjih družbenega in društvenega življenja čim prej vrnilo v normalne tirnice.

Še naprej pa vas vabimo k soustvarjanju vsebin glasila, ki vsekakor zajemajo zanimive informacije. Še bolj kot to pa oblikujejo vreden arhiv preteklosti in sedanjosti iz številnih dogodkov in doživetij, ki z zapisanim nikoli ne bodo odšli v pozabo.

Srečno in ostanite zdravi!

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

ŠE JE ČAS ZA ODDAJO REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE AMD LUKOVICA

AMD LUKOVICA

Več, kot preveč razlogov, da čas za rešitve omenjene križanke oz. oddajo rešitev podaljšamo do 15. julija, na kar bomo izžrebali devet nagrajencev lepih nagrad, ki jih je prispevalo AMD LUKOVICA.

Priporočamo pa, da rešitve pošljete na naslov društva ali jih osebno oddate v društveni pisarni, ki je odprta vsak ponedeljek od 19.-20. ure.

Marjan Štrukelj – predsednik ŠD Krašnja

ISKRENE ČESTITKE ZA JUBILEJNI ROJSTNI DAN

Spet sem se »sprehobil« po evidenci članstva ŠD Krašnja z namenom, da poiščem imena tistih, ki so v mesecu maju in, ki bodo v naslednjih treh mesecih praznovali življenjske jubileje. Našel sem kar štiri in sicer tri imena ženskega spola in eno ime moškega. Tokrat pa sem se odločil tudi za čestitko in voščilo še dvema, ki ju sicer ni na seznamu našega članstva, a si to zaradi pomembnega sodelovanja več kot zaslužita.

Med člani društva bodo praznovali:

- 5. 7. bo častitljivih 90 let praznoval **CIRIL PODMILJŠAK**.
- 2. 8. se bo z Abrahamom srečala **ROMANA MOČNIK ŽAVBI**.
- 7. 8. bo 10 let dopolnila **Romanina hčerka ULA**.
- 27.5. pa je 10. rojstni dan že praznovala **ZALA PERVINŠEK**.

V mesecu juniju pa bosta življenjski jubilej praznovala tudi **KATARINA ČEBULJ** in **GAŠPER KOROČEC**. Oba bosta dopolnila 30 let.

Dragi in spoštovani prijatelji.

Ko se človek sooči z leti jubilejev, ne more prezreti, da gre v vaših primerih za kar občutne starostne razlike, ki pa v življenju, če je človek zdrav in srečen, ne pomenijo prav veliko. Saj ne vem, ali bi čestitko in voščilo napisal kar vsem skupaj, ali bi se opredelil drugače. Predvsem zaradi **Cirila** in njegovih častitljivih let sem se odločil za drugo.

Ko se srečujem in se pogovarjam s sosedom **Cirilom**, bi mu, če ne bi vedel, z lahkoto »odmaknil« kar veliko let. Kako pa drugače, ko pa hipoma lahko prepoznaš, da je pol življenjske energije. Je pravi vzor za živahnost, vedrino, dobrosrčnost, hudomušnost, prijateljstvo in našlo bi se še zelo veliko pridevniških besed, ki ga označujejo.

Ciril, želim ti, da še dolgo vrsto let zdrav in srečen ostaneš naš velik vzor, kot sosed, prijatelj, vaščan in tudi kot dolgoletni član ŠD Krašnja.

Romana, kaj ob čestitki in voščilu za tvoj prihajajoči jubilej zapisati? Lahko bi napisal zelo veliko. Zelo veliko samih lepih, zahvalnih in pohvalnih besed, ki se jih, kot dolgoletna članica društva več kot zaslužiš. Če že, potem bom vsekakor izpostavil tvoje dolgoletno prizadevanje in zelo vredno pomoč društvu pri urejanju finančnih zadev in številnim sodelovanjem pri organizacijah naših večjih prireditelj. Izpostavil pa bom tudi tvoje prizadevanje za ohranjanje zdravja in telesne moči, ker tako rada društvu zaupaš tudi z obiski rednih vadb v telovadnici naše šole.

Romana, v imenu ŠD Krašnja sprejmi iskrene čestitke in najlepše želje za prihodnost!

Ula in Zala! Kot učenka 4. razreda OŠ v Krašnji vama najprej želim, da bosta tudi v bodoče nadaljevali s pridnim učenjem in z zglednim vedenjem do vseh, ki vaju bodo v prihodnosti učili in vzgajali za stopanja po le pravih poteh življenja. Prejmita pa tudi društveno čestitko in voščilo za 10. rojstni dan.

Sta eni od redkih mladih članic našega društva, zato smo vajine prisotnosti med članstvom še toliko bolj veseli.

Lepo in veselo praznujta svoja rojstna dneva in ni vama potrebno razmišljati in računati, koliko je 90 : 10 ali 50 : 10! Saj vesta, na kaj namigujem. V prvi vrsti na to, koliko lepega vaju v prihodnosti življenja še čaka, da bosta nekoč prejemale voščila in čestitke, kot sta jih tokrat prejela »stric« Ciril in Ula, tvoja mami Romana. Najmanj 9 krat oz. 5 krat toliko, kot sta lepega doživeli do sedaj!

Iskrene društveni čestitki pa namenjam tudi **KATARINI** in **GAŠPERJU**, ki sta bila in še vedno ostajata s svojim ljubiteljskim in volonterskim delom ozko in pomembno vpeta v društveno delo. Katarina na finančnem področju, Gašper pa kot tehnični urednik na področju pripravljanja in izdajanja glasila Informator.

Draga slavljenca!

Iskrene hvala za vso dobro voljo in izkazano zelo pomembno pomoč pri delu društva.

Želim vama, da bosta najlepše praznovala vaju jubilejni praznik. Ko se bodo vajini cilji za prihodnost življenja prevesili v novo desetletje, pa vama želim, da bi bila na tej poti vseskozi zdrava in srečna.

Marjan Štrukelj – predsednik društva

GREGORJEVO

Izraz Gregorjevo uporabljamo kot pojem, ki pokriva šege in navade, vezane na god sv. Gregorja, s tehničnim terminom spuščanje gregorčkov pa označuje šego, vezano na predvečer godu sv. Gregorja, ko gre »luč v vodo«, in njeno sodobno pojavnost (Knific, 2017).

Kot vsako leto smo tudi letos v Vrtcu Medo OE Krašnja obeležili šego spuščanje gregorčkov. Otroci so s pomočjo staršev doma izdelali lične ladjice in jih prinesli v vrtec. V večnamenskem prostoru smo uredili kotiček za razstavo ladij, kamor je otrok lahko odložil svojo ladjico. To razstavo smo si tudi ogledali. Na dan, 12. 3., ko goduje sv. Gregor, smo s pomočjo krajevnih gasilcev PGD Krašnja varno spustili gregorčke v bližnji potok.

Otroci so budno spremljali spuščanje in učinek vetra na njihove ladjice, saj jih je veter nesel tudi v nasprotno smer toka. Na koncu smo jih vzeli nazaj na suho in otroci so jih lahko odnesli domov.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo krajevnim gasilcem PGD Krašnja za pomoč pri izvedbi tega dogodka.

Natalija Mlakar Butalič

VRTEC PO KARANTENI

Doživeli smo neponovljivo izkušnjo, in sicer karanteno in vse, kar spada zraven. Kako naprej, kako to v resnici izgleda v vrtcu?

Starši ste tako kot tudi mi, zaposleni, dobili veliko navodil, napotkov in smernic. Bilo je tudi veliko vprašanj, dilem in prav tako tudi rešitev in novih idej. Skozi pogovor smo vse premostili in uredili. Prav tako smo se pogovorili tudi z otroki, ki vse to spremljajo in so seveda spet aktivni udeleženci bivanja v vrtcu. Pedagoško delo se sedaj v največji meri izvaja zunaj, v naravi. V igralnici smo še bolj pozorni na umivanje rok, razkuževanje površin in medsebojno razdaljo. Vse to zagotavljamo v vseh skupinah po najboljših močeh.

Tako smo v vsem tem kratkem času dodobra raziskali okolico vrtca in ugotovili, da lahko delamo, se učimo in igramo tudi na tak način.

Natalija Mlakar Butalič

JAZ, UČITELJICA, MILENA IGLIČ: OD CIKLOSTILA DO POUKA NA DALJAVO

Od začetkov mojega računalniškega opismenjevanja **do poučevanja na daljavo** s pomočjo najnovejših tehnologij, je nekako 30 let. Seveda moje poučevanje traja dlje, od daljnega leta 1983, kar pomeni, da je zdaj že 37 let od tistega dneva, ko sem povsem nenapovedana vstopila v svojo bivšo Osnovno šolo in s potrdilom o opravljeni diplomii vprašala takratno ravnateljico, go. Hafnerjevo, če imajo morda zame kakšno pristoječo učiteljsko mesto. Še sedaj se spominim tistega malega hodnika, kamor sem vstopila z mojim eno leto starim sinom v naročju: skrajno levo vhod k ravnateljici, srednja vrata vhod k tajnici Alenki in desno vhod v zbornico, med vsemi vrati pa po stenskem obešalniku polno plaščev. Seveda, bil je 14. marec in zunaj je bilo še dokaj mrzlo (čisto slučajno je bil to prav dan, ko sem dopolnila svojih 21 let).

»Kaj bi pa ti rada?« me je vprašala visoka, sivolasa gospa, ravno, ko sem vstopila v hodnik, ona pa iz svoje pisarne. Pa me ni nič kaj prestrašila s svojo pojavo in nenadnim vprašanjem, ker sem bila precej samozavestna, zadovoljna, saj sem pred enim mesecem diplomirala, absolventski staž pa mi je potekel šele konec februarja. Čeprav po drugi strani nič kaj prepričana, da imam možnosti takole sredi leta dobiti službo prav tam, kjer sem hodila v osnovno šolo. Toda, ker so mi rekli na uradu na občini v Domžalah, kjer sem dobivala kadrovske štipendije, da naj najprej grem na najbližjo OŠ vprašat za službo in, če ne bo nič, naj pridem tja in se bova pogovarjali naprej, sem pač pristala v tistem malem hodničku iz oči v oči z ravnateljico. Pa sem povedala, zakaj sem prišla. In takrat sem dobila v življenju svoje najlepše darilo za rojstni dan, saj se je pogovor zelo hitro končal. Čim sem ji povedala, da imam diplomu iz razrednega pouka, je rekla: »Ja, prav! 1. aprila 2. razred!« To je bilo vse. Naročila mi je še, naj se vse zmenim s tajnico in je odšla. Sem mislila, da se je svet obrnil: službo imam, službo imam, mi je pelo srce! Slučajno je prav mlada učiteljica tega 2. b razreda, Mojca Gajšek, dobila službo v Zagorju, od koder se je vsak dan tako daleč vozila na Brdo (no, danes se še od marsikje dlje vozi, pa v bistvu sploh ni tako daleč. Ok., saj zdaj imamo res AC) in bi morala dati odpovedni rok, itd.... tako pa je ostala le do konca marca. Jaz sem rade volje hodila 14 dni k njej k pouku, da sem se vpeljala v delo. Ona je potem vesela odšla na novo delovno mesto, jaz pa sem še bolj vesela dobila v uk svojo prvo generacijo.

Moje prve začetke je spremljala ga. Marija Urankar, ki je učila 1. b razred, veliko pametnih nasvetov pa sem dobila tudi od ge. Stane Gaberšek, ki je učila 3. b razred in sva šli vsak drugi teden popoldne peš z Brda skupaj do avtobusne postaje v Lukovici in Jelke Čurčija, ki je poučevala 4. b razred. To je bila naša izmena. Kajti takrat je bil pouk v dveh izmenah. Dopoldne je bilo v enem razredu 28 učencev 2. a razreda, ki je imel pouk do 11.30, popoldne pa se je v isti učilnici ob 13.00 začel pouk 28 učencev 2. b razreda in trajal do 16.30. Drugi teden pa se je zamenjalo in so imeli ajevci popoldne, pa bejevci dopoldne pouk. Pa ena sama omara je bila v razredu zame in za vseh 56 učencev! Kar štiri generacije drugošolcev sem poučevala na Brdu! Potem pa sem morala enostavno zaprositi za premestitev v Blagovico, ker nisem imela popoldne varstva za sina, o vrtcih na podeželju pa se je dalo takrat samo še sanjati, avtobusne povezave so bile slabe in takrat še nisem imela niti izpita za avto.

Leta 1987 sem dobila takratni 4. razred, ki sem ga od takrat naprej kar 25 let poučevala v osemletki, vse tja do leta 2007, nato pa v devetletki 5. razred še do leta 2014. Zdaj že nekaj let poučujem Naravoslovje in tehniko v četrtem in petem razredu v Krašnji in v Blagovici ter dopolnjujem fond ur z delom v popoldanskem oddelku podaljšane bivanja v Krašnji. Čeprav me včasih še zamika, da bi imela SVOJ razred, pa na tehnični prednjači to, kar zdaj delam, saj je nekako lažje

to kot pa biti v mojih letih razrednik, čeprav se moram voziti z ene šole na drugo.

Kadar smo pisali test, sem na začetku uporabljala matrice (to je bil list A4, ki je bil malce debelejši). Pod njega sem vstavila indigo in po tem listu napisala vsebino, spodaj pa se je oprijemalo črnilo. Potem sem ta list brez indiga vtaknila v valj v ciklostilu, zategnila in nato vstavila list papirja A4 in zavrtila, pa spet vstavila list in zavrtila. Tolikokrat, kolikor učencev sem imela. Ja, nekje spodaj je obstajal še en namočen pivnik, ki je sproti vlažil napis na matrici in poskrbel, da se je vse odtisnilo na papir. Otroci so vedno rekli, kako dišijo kontrolne naloge, ker so dišale po ciklostil tekočini, saj je bilo treba pivnik večkrat namočiti. Seveda se je dalo te matrice uporabljati vrsto let. Včasih je ciklostil nagajal, pa se ni dalo vpeti matrico v valj, itd. Pa se je dalo vse popraviti, saj sem bila v tistih časih jaz kar mojster za taka hitra popravila. No, pa je vseeno nekega dne bilo ciklostilu dovolj in se ga ni dalo več popraviti. Pa je šola nabavila nov model! Ta pa je spet služil svojemu namenu vrsto let!

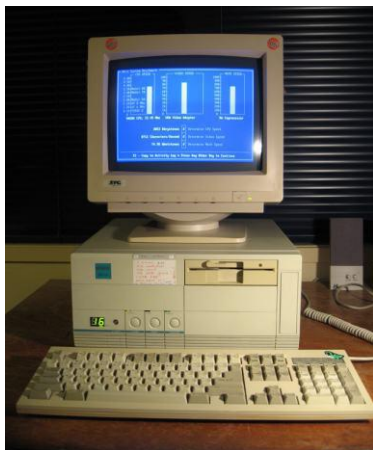

Prvi model ciklostila

Novejši ciklostil

Računalnik pa pravzaprav uporabljam v šoli že od leta 1989, ko smo dobili prav v moj (takrat v osemletki še 4. razred) darilo iz sponzorskih sredstev (kupila ga je KS Trojane, za to pa poskrbel takratni predsednik KS, kasneje pa minister za kmetijstvo, g. Ciril Smrkolj.)

Nekaj podobnega, ne spominjam se več, kateri je bil moj prvi računalnik, ki sem ga imela zadaj v razredu: ali je bil 286 ali 386 s programom DOS 1 ali DOS 2. Učenci, precej živahni, so vsekakor takrat razumeli, da ne smejo več niti pod razno v razredu igrati nogometa z žogicami, narejenimi iz zmečkanih listov in ovitih s selotejpom (tudi takrat, ko mene ni v razredu, saj tega jaz itak nisem dovolila)! Kajti v razredu smo imeli dragocen računalnik.

Prvo računalniško opismenjevanje sem pridobila na Inštitutu Jožef Štefan v Ljubljani. In potem je seveda šola kupila še tiskalnik in zraven obojega sem imela kupček papirja. Neskončnega papirja, ki je bil povezan in preganjen po listih in si ga sam odtrgal, kjer si želel, nato pa je bilo treba vsak list za vsakega učenca posebej odtrgati. Tako so učenci dobivali natiskane prve učne liste in kontrolne naloge!

Ker pa sem imela jaz v razredu računalnik (tako je želel gospod

Smrkolj, ker je imel v mojem razredu pač sina) in računalniško znanje, sem velikokrat potem jaz pisala za šolo vse: vsa obvestila, vabila, skratka vse, kar je bilo povezano s šolo in krajem oz. starši (čeprav nisem bila vodja šole). Vse kar tako, mimogrede, pred poukom, po pouku, ni bilo pa nikoli govora o kakšnih dodatnih urah za moje dodatno delo!

Seveda se je tehnologija spreminjala, nadgrajevala, svoje znanje pa sem nadgrajevala tudi jaz. Malo tukaj, malo tam, tudi sama sem rada kaj raziskovala in poskušala. Z višanjem moje letnice delovne dobe, so seveda začele prihajati mlajše učiteljice, ki so od malega delale na računalnik, se tudi pri študiju izobraževale s pomočjo računalniške tehnologije in jasno bile veliko bolj večje uporabljaj računalnika. Seveda, še vedno sem tudi jaz tu in tam obiskala kakšen seminar in nadgradila svoje znanje ... žal pa človek z leti ni več tako fleksibilen na teh pripomočkih, težje si zapomniš, kje, kako in kam kaj shraniš, itd... pa s prakso poučevanja tudi pridobiš ogromno izkušenj, ko svoje znanje lažje ubesediš, ker se za pisanje porabi preveč časa. Pa razložiš s poizkusi, vsaj pri naravoslovju in tehniki je tako, kjer zadnja leta četrtošolcem in petošolcem v Krašnji in Blagovici širim razgledanost s povsem življenjskimi znanji za prihodnost.

Seveda imam dovolj znanja, da svoja preverjanja in teste lično oblikujem, uporabim različne tipe nalog, barvno uskladim lepo naslovnico testa, vnesem tabele, itd... tudi videospot z movie markerjem sem že naredila kakšnih 10 let nazaj po enem takem izobraževanju. Pa power point znam tudi narediti, seveda porabim precej časa, ampak gre... pa jasno, znam naložiti fotke iz mojega pametnega telefona na računalnik, pa obratno. In naložiti fotke na svojo profilno stran socialnega omrežja (npr. na FB), imam Messenger, preko katerega pošiljam sporočila in fotke... včasih me domači pokličejo preko čata na telefonu, da potem razmišljam, kako se to ugasne po končanem pogovoru... tudi na fotokopircu znam slike ali učne liste povečati, pomanjšati, itd... potem pa se počasi moje znanje konča...tudi na znanju moje angleščine se počasi nabira prah, saj, če človek nečesa ne uporablja, sčasoma pozabi...

IN POTEM SE IZ DANES NA JUTRI POJAVI KORONA VIRUS, KARAN-TENA IN UČENJE NA DALJAVO!!!

Na začetku, se pravi zadnji petek, preden smo ostali doma, sem jim kopirala kar nekaj učnih listov z razlago snovi. Itak to že celo leto počnem (zato imam razlago že vnaprej napisano v svojem zvezku), saj večino časa pri 3 urah NIT na teden v 4. in v 5. razredu tako lahko uporabim za razlago ob poizkusih. Tako si dejansko učenci najlažje zapomnijo tisto, kar praktično preizkusijo, otipajo, si ogledajo,... in mi je res škoda zapravljati ure za to, da bi učenci s table ali celo po mojem nareku snov zapisovali v zvezke. Pa še žal je praksa pokazala, da lahko še tako lepo pišem na tablo, se v njihovih zvezkih najde vse kaj drugega kot pravilno zapisane ključne besede. In potem sem pri testih ali ustnem spraševanju videla in slišala besede, ki so bile popolnoma »verbalno ali pisno deformirane«. Tako prinesem ob vsaki novi snovi, A3 list z zapisom snovi, učenci to izrežejo in prilepijo v zvezek, med razlago pa gremo čez zapisano obliko razlage in lahko vse ure le dopisujejo posamezne nove besede, ki jih pridobimo s preizkusi. Snov je tako veliko bolj zanimiva in vsi imajo vse »prepisano« naenkrat, poleg tega pa lepe in urejene zvezke. In tisto, kar je v zvezkih razumejo in znajo. Imamo pa še naravoslovno škatlo, v kateri je material za izdelavo 10 izdelkov, povezanih s snovjo.

Smatrala sem, da bomo doma ostali 2 do 3 tedne in zato so dobili po 3 liste A3 in domov so lahko odnesli naravoslovno škatlo. V Krašnji mi je popolnoma uspelo... v četrtek se sicer še ni zares nič vedelo, samo malce se je govorilo dopoldne, zvečer pa že zares, zato nekatere učencev zadnji petek že ni bilo več v šolo. Pa sem dala v petek zjutraj material sošolcem (saj Krašnja in okolica ni tako zelo velika, končno pa se tudi ves okoliš dejansko nadaljuje mimo šole), da so jim odnesli. Nekatere sem poklicala po telefonu ali jim poslala sms, da lahko pridejo iskat material v šolo in jim sporočila, kje in kaj lahko

odnesejo.

Žal, v Blagovici ni šlo tako zlahka... tam sem v ponedeljek, torek in petek... Večino otrok pa v petek sploh ni bilo več v šolo, šolski okoliš pa je res precejšen in ni bilo mogoče uporabiti takega načina kot v Krašnji. Tako so natiskan material in naravoslovne škatle ostali v šoli. Že na ponedeljek se je življenje skoraj ustavilo, večina staršev je ostala doma, vrstile so se prepovedi gibanja in dejansko smo bili povezani samo še preko interneta. Tako sem bila prisiljena vsem učencem obeh razredov poslati liste preko interneta... Pa sem... poslikala sem mojo razlago v zvezku s svojim pametnim telefonom in poslala fotke staršem... potem sem poslala še liste (te sem imela na računalniku) za preverjanje. Bili smo tik pred tem, da pišemo preverjanje v vseh razredih in nato naj bi naslednji teden pisali drugi pisni preizkus. No, pa sem poslala petošolcem 3 natipkane strani vprašanj, četrtošolcem pa kar liste za preverjanje, ki bi jih uporabila v šoli (uff, sem malce pretiravala, ampak v šoli bi to res rešili v eni uri)

Vse je bilo ok... ampak, eni so naredili takoj, drugi sploh po moje mojega maila niti odprli niso, saj je bilo najbolj pomembno, da naredijo vse za SLJ in MAT, ker so dobili snov naenkrat za en teden in niso niti tam sproti vsega podelali. Nekateri starši so morali delati tudi od doma za službo, pri hiši pa več otrok in morda eden, največ dva računalnika, mogoče še kakšna tablica... **POTEM** pa so počasi začeli prihajati rešeni tudi moji listi preverjanja za NIT. Prvima učencema, ki sta poslala, sem samo rekla, da je v redu... in nič drugega... potem pa sem začela razmišljati, da jim moram poslati neko drugačno povratno informacijo... Ugotovila sem, da se da uporabiti 3D slikarja in popraviti!.. in se je začelo... listi k meni, liste popravim, liste pošljem staršem... za toliko učencev sem včasih porabila kar ogromno ur, da sem vse podelala in sedela pri računalniku tudi od jutra do večera. Potem so seveda pošiljali v taki in drugačni obliki, v PDF, pa PNG. Trajalo je, da sem ugotovila, da se da te oblike pretvarjati iz ene v drugo. Da je nemogoče poslati po pošti nekaj v obliki PNG, ker zavzame preveč prostora in sporočila staršem s temi listi preverjanja sploh ne pošlje... ali pa sem predolgo pisala kakšno sporočilo, ko pa sem hotela poslati, mi je napisalo, da je seja potekla in se zaprlo. Ko sem spet vpisala Arnesovo geslo, pa tistega obvestila za starše ni shranilo in sem lahko začela znova. Toliko o mojem preverjanju! Vseh učencev iz obeh razredov in obeh šol pa 49! Večina staršev je pošiljala vsak list posebej, le redki so obvladali to tako, da so dali v PDF kot celoto ... (torej 26 x 5 in 23 x 3 liste)

Seveda sem staršem že prvi teden tudi nekako želela olajšati zadeve, da ne bi delali toliko na novi snovi, ampak bi delali z otroki kaj takega, kar bi bilo zanje lažje: pa sem jim sporočila, da lahko naredijo iz naravoslovnih škatel izdelke, saj so navodila in material zraven. Pa spet sem morala učencem iz Blagovice najti povezave na spletu, kjer lahko najdejo navodila za izdelke, ki bi jih lahko naredili doma iz odpadnih materialov, saj oni niso imeli doma škatel za izdelke. Pa so nekateri že kmalu začeli pošiljati fotografije teh izdelkov. Prav presenetila me je angažiranost staršev in njihova iznajdljivost. Pa sem napisala članek o tem, ki ga je na spletni strani šole objavila naša pomočnica, ga. Damjana Vidmar. Ona je bila tudi oseba, ki me je dejansko že na začetku učenja na daljavo spodbudila, da nadgradim svoje računalniško znanje in se začnem ukvarjati s sestavljanjem interaktivnih nalog, saj ve, da se rada spopadem s kakšnimi izzivi. Pa sva imeli en doolg telefonski pogovor z Damjano, ko mi je svetovala, kaj in kako naj kaj naredim in nekaj ur dela, pa je bila prva interaktivna naloga sestavljena. Njena pohvala (Milena, carica si. Res!) je seveda še dodatno vzpodbujala mojo ustvarjalnost. Ko sem zagledala svoje ime v skupini na spletni strani, kjer sem objavila nalogo, sem bila res ponosna kot šolarka. Potem je seveda Damjana moje naloge objavila tudi na naši šolski spletni strani, kjer so pod e- učenje in interaktivnimi nalogami za Naravoslovje za 4. oz. 5. razred.

Potem pa sem dobila spet nov izziv, ko nam je računalničarka, ga. Tjaša Gerbec, poslala možnost samoizobraževanja z ustvarjanjem

spletne učilnice. To, da sem učila NIT na daljavo je bilo že OK... ampak to je le 4,5 ure na teden v Krašnji in 9 ur v Blagovici! Ampak odpadle so mi pa zdaj vse ure za delo v OPB (14 ur), pa ena ura jutranjega varstva, pa dve uri varstva vozačev, ker vse to spada v moj delovni teden! Kar je pomenilo, da moram tisti čas zapolniti z nečim! Sicer bi morala poleti med počitnicami hoditi v šolo dlje, da bi noter prinesla vse te odpadle ure. Torej bom nadgradila samoizobraževanje in naredila še spletno učilnico.

Po uspehu sestavljanja interaktivnih nalog, sem se takoj »vrgla« na delo... pa sem poskušala, a ni šlo... enostavno mi ni uspelo odpreti svoje strani... prej zelo zagnana, potem pa kar malce razočarana, sem se lotila še naprej sestavljanja interaktivnih nalog. Seveda, sem sedaj izbrala drugi tip nalog, kjer sem potrebovala tudi sličice, ki jih seveda ne smeš kar vzeti od koderkoli. Kršiš namreč avtorske pravice, če uporabiš tuje fotografije! Naredila sem torej v enem tednu spet nove naloge in Damjana mi jih je spet objavila.

Pa mi ni dalo miru in sem po enem tednu spet poskusila odpreti svojo učilnico... tokrat mi je uspelo v prvo in preko spletne povezave z video razlagami sem začela ustvarjati. Naredila sem mape z naslovi učnih tem, pod njih sem spravila moje posnete fotografije z razlagami, učne liste, tabele, povezave do interaktivnih nalog... Potem je moja učilnica Tjaša odprla. Seveda sem s ponosom starše obvestila, da imajo vse v moji spletni učilnici. Krasno sem vse razložila staršem, ampak morda ne bi smela biti tako zagnana, saj ne bi smela vnesti vsega tistega, kar so že prej dobili. Mislim, da sem najprej starše kar malo zmedla. Saj jim je bilo v redu, le, da se niso preveč znašli na začetku... Prišlo je precej vprašanj, tako, da sem tudi jaz kar precej časa porabila za odgovore staršem... En teden sem res odgovarjala še in še...

Potem pa so se navadili in naslednji teden vprašanj pri rednem delu skorajda ni bilo več. Tudi moji odgovori so zdaj lahko krajši. Za petošolce sem v tem času sestavila kar precej interaktivnih nalog. Nekateri so lahko reševali večkrat, saj sem jih objavila oz. jih je na spletni strani naše šole objavila ga. Damjana Vidmar. Res sem ji hvaležna, tako njej kot ge. Tjaši Gerbec za vzpodbude in pomoč.

Kasneje sem sestavila še interaktivne naloge, ki sem jih dodelila celotnemu razredu in je čudovit način mnogo lažjega in hitrejšega sprotne preverjanja kot pa je reševanje in popraviljanje ter pošiljanje pisnih preverjanj sem in tja. Res, da jaz porabim za izdelavo ene interaktivne naloge z 20 izbirnimi vprašanji lahko tudi več ur, je pa potem toliko lažje, ker računalnik sam popravi in poda uspešnost reševanja istočasno učencem in meni, ki dobim vse podatke o času reševanja, pravilnosti, napakah in izračunom % uspešnosti vsakega posameznika takoj po reševanju naloge. Seveda teh nalog ne morem kar objaviti na šolski spletni strani, saj bi potem izgubile na aktualnosti, če bi jih učenci lahko že prej reševali in videli rešitve.

Kmalu po prvih sprejetih, popravljenih in odposlanih preverjanjih, sprejetih fotografijah ali videoposnetkih s preizkusi izdelkov otrok, sem si organizirala stvari tako, da sem si najprej na namizju odprla eno mapo z naslovom: **IZDELKI OTROK** in v njej še 49 map, vsako z imenom učenca. Ker se je vse tako hitro zgodilo, kasneje pa je bila celo prepoved prehajanja iz občine v občino, si nisem uspela nabaviti tiskalnika. Tako sem si s temi mapami res poenostavila delo, saj je v njih res čisto vse sproti vneseno, karkoli so mi otroci poslali oz. jaz njim. Kasneje sem se odločila, da vsakemu ocenim po dva izdelana izdelka z eno oceno iz praktičnega znanja. Dobila sem veliko lepih fotografij izdelkov. Okoli velike noči so otroci delali veliko stvari, pomagali staršem in verjemite, da so si zaslužili svoje odlične ocene za NIT. Vsakemu učencu sem poslala potrdilo z oceno. Velikokrat pa je bila zanje prav ta ocena motivacija za pridno delo pri NIT.

Tudi interaktivne naloge radi delajo, saj ni učenca, ki ne bi naredil vsaj ene naloge. Tako, da se lahko pohvalim, da so čisto vsi moji učenci nekako vzpostavili z mano stik pri učenju na daljavo, s tem, da so vsaj nekaj naredili, da vem, da delajo tudi za ta predmet. Tako so vsi lahko dobili po eno oceno iz izdelkov, eno oceno pa iz sodelovanja (pisno

preverjanje, interaktivne naloge), petošolci pa so dobili še eno nalogo in sicer so samostojno naredili eno power point predstavitev po svojih navodilih in s tem pridobili tretjo oceno.

Petošolci so resnično sestavili vsak svoj PP po lastni izbiri, naredili vprašanja, kvize, jaz pa sem se ob tem, ko sem jim hotela poslati en PP v spletno učilnico naučila, kako se da tudi do 10x pomanjšati vse PP, da jih lahko pošlješ po mailu. Namreč v spletni učilnici (kot tudi po mailu), je včasih nemogoče poslati več kot 20 MB. Moj PP je imel 25 MB. Celo dopoldne sem se trudila, pa ni šlo... na koncu sem našla na Googlu razlago, da sem v 2 minutah spremenila vse. Marsikdo tega ne ve, tudi jaz ne bi, če ne bi bilo učenja na daljavo, tako pa mi je vsaka taka stvar spet novi izziv.

Torej je učenje, vsaj z moje strani v celoti uspelo oz. še uspeva. S petošolci smo na daljavo s snovjo že skoraj zaključili. Ostala nam je le še ena tema do konca šolskega leta. Vse je bilo tudi sproti preverjeno. Četrtošolci imajo sicer še nekaj tem, ki pa jih bomo zlahka predelali še do konca šolskega leta. Skoraj vsi pa imajo že dovolj narejenih stvari in ocen, da ocene za NIT zaključim v roku enega tedna.

V prvi vrsti sem zadovoljna s svojim delom v tem času. Porabila sem ogromno ur, a sem se naučila ogromno stvari... imam svojo spletno učilnico, ki sem jo počasi dodelala, imam skupine za interaktivno preverjanje učencev, veliko objavljenih interaktivnih nalog, znam pretvarjati datoteke iz ene v drugo obliko, pomanjšati vse oblike datotek s slikami, popravljati dokumente v PDF ali Word obliki, pa še kaj bi se našlo... edino, kar še nisem osvojila, je delo preko video-konference z učenci. Mogoče še bom... saj sem dovzetna za vse nove izzive... pri tem moram pohvaliti prej imenovani sodelavki, ki sta mi pomagali kot vse otroke in starše, ki so sodelovali pri učenju na daljavo.

Včeraj, 18. maja, sem šla prvič po dveh mesecih v šolo. Veselila sem se snidenja z otroki iz 1. triade!!! Ne bom govorila o ukrepih, ki se jih moramo držati, saj so res nori in se mi učenci kar smilijo, ko jim moram ves čas nakazovati z rokami, koliko je 1,5 m, saj jih tako hitro zanese enega k drugemu... Žal mi je, da so tako težko čakali, da pridejo v šolo, vidijo en drugega, pa je toliko tega, česar ta hip v šoli še ne smejo početi. Saj bi bilo lažje zamižati na obe očesi in pogledati skozi vse prste in dovoliti, da se igrajo s kockami, žogo, da... saj doma se družijo... AMPAK, dokler so za nas, učitelje, ukrepi taki kot so, moramo biti žal kot psi, ki lajajo v senco drevesa... Vemo, da je brez veze, pa držati se moramo tega z masko na obrazu! Ki jo moraš nositi ves čas v šoli in ves čas vdihavaš svoj že izdihani zrak. Kajti maske CZ, ki jih imamo za uporabo, prepuščajo tako malo zraka, da se maska ob dihanju kar vidno razteza in krči in po dveh urah se ti zdi, da si že kar omotičen, saj ti ne dovoli pretoka kisika.

Učenci so rekli, da so se zelo veselili ponovnega prihoda v šolo (glede na vse, pa bi bilo res boljše, če bi ostali doma). Resnično pogrešam tudi četrtošolce in petošolce iz Krašnje in Blagovice. Tako rada bi jim povedala, da sem zelo vesela njihovega sodelovanja in njih in njihove starše res še enkrat pohvalila za vse delo pri NIT v času učenja na daljavo!

Milena Iglič

ZMAGOVALKA GRINIJE-VEGA ČASNIKOVANJA JE TUDI UČENKA PŠ KRAŠNJA BRINA TOMIČ

Grini je priljubljeno bitje s planeta Prodnica. Je dobrovoljen, vedno nasmejan vesoljček Javno-komunalnega podjetja Prodnik, ki aktivno skrbi za varovanje našega okolja. Najbolj pri srcu so mu njegovi najmlajši pomočniki, radovedni in nadvse pametni otroci v vrtcih ter nižjih razredih osnovne šole.

Letos so bili otroci PŠ Krašnja povabljeni k ustvarjanju Grinijevega časopisa na temo »Grini in voda«.

Učenka 2.c razreda Brina Tomič je sodelovala s pesmijo, ki jo je napisala in ob igranju kitare tudi zapela, na temo Človek in voda.

GRINI REŠUJE VODO

Grini, Grini,
če hočeš piti vodo,
varčuj z njo, varčuj z njo.

To pravi naš junak,
to pravi naš junak,
Grini, Grini.

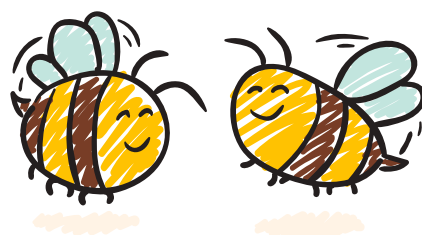
Varčuj z vodo,
ker ti bo prav prišlo
in jo vedno pil boš lahko.

Grini, Grini,
če hočeš piti vodo,
varčuj z njo, varčuj z njo.

Na svetovni dan voda, 22. marca 2020, so objavili zmagovalce natečaja Grinijevo časnikovanje in Brina je postala ena od zmagovalk!

V imenu vseh učencev in zaposlenih na PŠ Krašnja ti, Brina, iskreno čestitam!

Helena Urbanija

STRIP: UČENJE NA DALJAVO

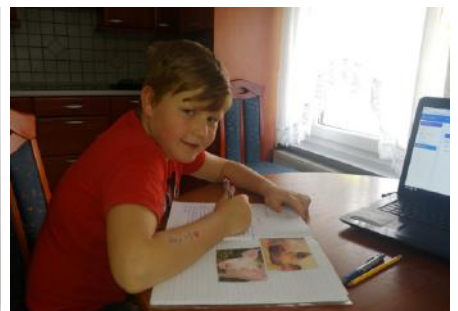
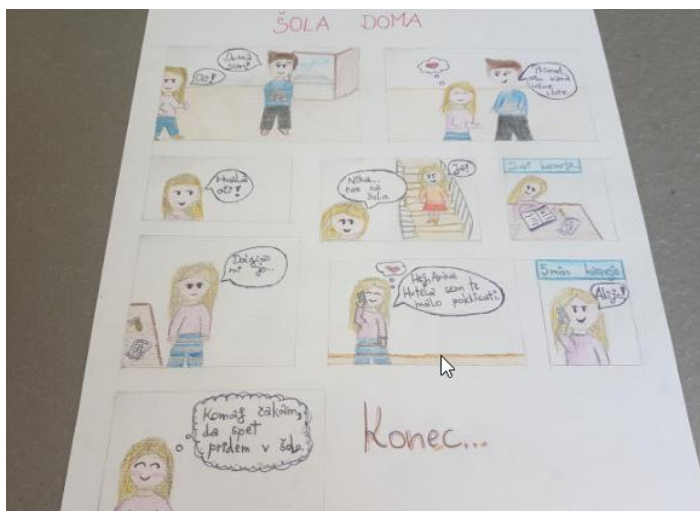
“Edina konstanta v življenju je sprememba” je dejal nemški filozof Immanuel Kant. In eno večjih sprememb v našem šolstvu smo doživeli 16. 3. 2020, ko smo vsi zaposleni in učenci ostali doma. Vzrok? Preprečitev “prehitrega” širjenja koronavirusa iz človeka na človeka v Sloveniji in posledično prevelika obremenitev zdravstvenega sistema.

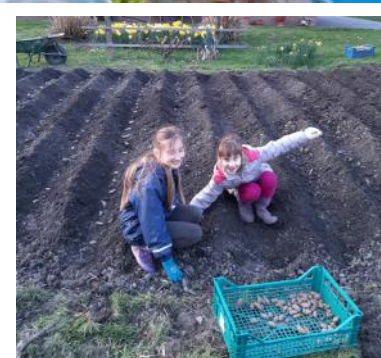
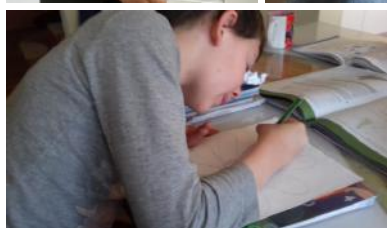
Primorani smo se bili hitro znajti. Stopili smo skupaj: starši, učenci in učitelji. Z veliko mero ambicioznosti smo se organizirali in začeli pouk na daljavo. Med pisanjem tega prispevka smo še vedno doma. Delamo od doma. Vsi smo vseskozi v pogonu. Ostajamo povezani s pomočjo moderne tehnologije. Učenci sledijo učiteljevim navodilom. Pridni so in delajo. Se učijo zase. Na “bolj moderen” način. Ko je delo z računalnikom pohvaljeno. In ga vsi spodbujamo. Delo teče. S pomočjo fotografij in posnetkov učenci sproti beležijo iskrive trenutke “ujete v času učenja na daljavo”. Ustvarjalni so. Nekateri učenci so trenutke dela od doma delili tudi z menoj.

K fotografijam so pripisali, da so celotedenska družjenja z družino fajn, pa vendar že malo pogrešajo svoje sošolke, sošolce, učitelje, predvsem njihovo razlago “v živo”.

Poleg “obveznega” izobraževanja, se je v vsem tem obdobju našel tudi bolj ustvarjalen in prijeten čas. Učenci so pomagali staršem vrtnariti, posadili so številne vrtnine, opazovali rast fižola v škatli, izvedli različne poizkuse, izdelovali so izdelke iz naravnih materialov, se podali na pohode, za velikonočne praznike spekli potico, barvali pirhe, opravljali mnoga gospodinjstva opravila, se razveselili novorojenega kozlička ... Skratka učili so se za življenje. Pri tem so si nabrali obilo novih izkušenj, ki jim bodo, verjamem, vsekakor ostale v spominu.

Helena Urbanija

KRAŠENJSKI POZNAVALCI HRANE IN KUHANJA

Krašenjski učenci so imeli v začetku maja naravoslovni dan o hrani in njeni uporabi. Seznanili so se z izvorom hrane, sestavi hrane, s pomembnimi podatki na embalaži posameznih živil, pravilnem kombiniranju različnih sestavin ...

Najmlajši so se naučili, kako se pravilno prehranjevati. Česa moramo jesti največ in česa zelo malo. Izdelali so prehransko piramido.

Nekateri pa se "spremenili" v prave kuharske mojstre in svoje družinske člane presenetili s kosilom, posladkom ... Pripravili so različne okusne jedi. Vse od špargljeve rižote, makaronov s tuno in jajci, polnozrnatih palačink, jogurtovega napitka s sadjem in skuto, pice, sladkih in slanih rogljičkov, sadnih nabodal, regratovega sirupa, žemelj, polnozrnatih piškotov, hrenovke v testu, pire krompirja, špinače, naravnih zrezkov, pekli so tudi na žaru, ... Skratka, njihovi starši in domači pravijo, da je bilo vse zelo okusno in ni ostalo popolnoma nič. Se priporočajo za naslednjič! Pa dober tek!

Helena Urbanija

NARAVOSLOVJE IN TEHNIKA NA DALJAVO V 4. C RAZREDU

Za nami je mesec in pol učenja na daljavo. Če bi pisala poročilo, bi z lahkoto napisala, da je bila snov obravnavana po učnem načrtu in utrjena s pisnim preverjanjem oz. z interaktivnimi nalogami. Dejansko so vsi učenci rešili preverjanje na 5 straneh, ki sem jih popravila in njim in staršem poslala povratne informacije o uspešnosti reševanja. Kasneje sem sestavila interaktivne naloge, ki sem jih dodelila celotnemu razredu in je čudovit način mnogo lažjega in hitrejšega sprotnega preverjanja kot pa je reševanje in popravljanje ter pošiljanje pisnih preverjanj sem in tja. Res, da jaz porabim za izdelavo ene interaktivne naloge z 20 izbirnimi vprašanji več ur, je pa potem toliko lažje, ker računalnik sam popravi in poda uspešnost reševanja istočasno učencem in meni, ki dobim vse podatke o času reševanja, pravilnosti, napakah in izračunom % uspešnosti vsakega posameznika takoj po reševanju naloge.

Toliko o naravoslovju.

Takole pa so učenci 4. razreda iz Krašnje še praktično utrjevali znanje ob izdelovanju izdelkov iz naravoslovne škatle. Zala P., Zala Z., Nika, Nejc, Patricia, Tim in Anže so se lotili električnega kroga, Patrik pa je celo kombiniral, tako, da je naredil električni krog in ga postavil kot svetilko v vodohran. Nejc, Nika, Patrik in Ula so naredili leseno škatlico, ki je lahko prav lepo darilo. Toplotno kačo so izdelali Zala P., Zala Z., Patrik in Patricia, ki je prikazala na svoj način tudi njeno delovanje (levi dvoklik na filmček in odpri). Vodohrana sta se poleg Patrika lotila še Ula in Tim. Zala Z. pa je poleg izdelkov, povezanih z naravoslovjem, doma pomagala izdelovati tudi maske, ki so bile v tem času popolnoma aktualni izdelek.

Vsi izdelki so videti zares estetsko dovršeni, tako, da ni dvoma, da so si zaslužili svojo oceno, saj mora v času učenja na daljavo vsak izdelati vsaj 2 izdelka, da si pridobi eno oceno pod imenom: **drugo**.

Nika je tudi dokazala, da niso to edini izdelki letošnjega leta, saj je postavila še tiste na poličko, ki smo jih izdelali že v prvem ocenjevalnem obdobju: hranilnik, hiško, in voziček. Čisto na začetku leta pa smo naredili še sončno uro in kompas. Tako, da si resnično naš predmet poleg naravoslovja, zasluži tudi svoje drugo ime: **tehnika**.

Vsekakor moram res pohvaliti učence (dva bosta po en izdelek še naredila) in njihove starše, saj so dokazali, da aktivno delo v razredu zmorejo po mojih uspešnih navodilih nadaljevati tudi doma, saj so bili prvo ocenjevalno obdobje dobro vođeni v šoli in zelo pridni, tako, da si zaslužijo, da jih javno pohvalim. Se še kdo sprašuje, kako bom lahko zaključila ocene ob koncu leta? Jaz se ne!

Učiteljica Milena Iglič

MESECI JUNIJ, JULIJ IN AVGUST SO V ČASU POLETJA

KAKO SO NAS GRELI SONČNI ŽARKI IN KAKO NAS JE V TEM OBDOBJU LANSKEGA LETA BLAGODEJNO HLADIL DEŽ?

Na to vprašanje bom skušal, kot vedno za bralce Informatorja, vsaj približno odgovoriti s pomočjo zapiskov iz mojega dnevnika.

VREME – JUNIJ 2019

V 30. dnevih, kolikor jih šteje ta poletni mesec sem jih naštel 20, ki so nas razvajali z lepim vremenom in le 10 dni, ki so nam prinesli nekaj dežja, s tem pa tudi nekoliko, včasih kar težko pričakovanih temperaturnih olajšanj.

1. junija je bila sobota, ki je večino dneva minila z lepim vremenom, popoldan pa nas je »obiskala« manjša ploha. Temperatura zraka pa je bila na ta dan najvišja okoli 24 stopinj. Nedelja je minila z lepim, sončnim vremenom, tudi v ponedeljek je bilo suho, a so oblaki v popoldanskem času nakazali, da bo prišlo do spremembe. V sredo je padlo le toliko kapljic dežja, a le toliko, da je nekoliko osvežilo rast na polju in v vrtovih. V četrtek, 5. junija pa je dan minil tudi z nekaj oblačnost, a dežja ni bilo. Vse do ponedeljka, 10. v mesecu so minevali t.i. suhi dnevi. Temperature zraka pa so se počasi dvigovale. Na ta dan smo sredi dneva lahko namerili že kar vročih 30 stopinj. Z nekaj malega dežnih kapelj sta minila naslednja dva dneva. Občutiti je bilo soparo in občasno se je zaslíšalo tudi grmenje. 13., 14. in 15. junija smo lahko uživali v stabilnem, sončnem vremenu. Predvsem v petek, 14. pa se je ozračje ogrelo kar do visokih 32 stopinj.

Nedelja in ponedeljek, 16. in 17. junija 2019 sta bila kar lepa dneva, a na naše veselje sta nam oba prinesla tudi nekaj, za zemljo zelo koristnega dežja. Torek in sredo sta minila brez dežja. Kar toplo ozračje pa se je nekoliko ohladilo. Za približno 5 – 9 stopinj. Vse od 20. do vključno z nočjo na nedeljo, 23., noben dan ni minil z vsaj malo dežja. Pravi polurni naliv pa smo doživeli v soboto, 22. junija okoli 13. ure.

Kresnik, ki je bil v ponedeljek, 24. pa je vse do zadnjega dne v mesecu poskrbel, da je bilo vreme vseskozi pravo poletno. Oblakov na nebu ves ta čas skoraj ni bilo opaziti. Temperature pa so »zlezle« tudi zelo, zelo visoko. Najvišja je bila v četrtek, 27. V popoldanskem času je bila kar 34 stopinj in kasneje smo izvedeli, da je bil ta dan meseca junija najtoplejši dan za ta mesec v zadnjih 70. letih.

Mesec junij 2019 smo zaključili z nedeljo, ki je bila čudovito lepa in še vedno zelo vroč dan, saj je bilo popoldan ob 18. uri še vedno 31 stopinj.

SPOMNIMO PA SE TUDI NEKATERIH DOGODKOV IN SICER:

- 5. se je pričela pozna prva košnja trave, ki je trajala naslednjih nekaj dni in se je v večini zaključila do sredine meseca;
- 9. je v naši župniji potekalo srečanje zakonskih parov – jubilantov;
- 20. smo praznovali praznik svetega rešnjega telesa, procesije pa v nedeljo ni bilo;
- 22. zaradi močnega naliva in poplav, ki so nastale v Trnjavi, so imeli naši gasilci veliko dela;
- 24. zaključilo se je šolsko leto 2018/2019;
- 25. praznik – Dan državnosti in 2. obletnica smrti krajana Staneta Pervinška;
- 29. praznik apostolov sv. Petra in Pavla;
- 30. smo v naši župniji praznovali praznik žegnanske nedelje;

VREME – JULIJ 2019

Lanski mesec julij nam je naklonil 16 suhih dni in kar 15 bolj ali manj deževnih dni.

Začetek meseca je bil vroč, saj je bilo tisti ponedeljek občutiti visoko temperaturo zraka. Bilo je 33 stopinj. Že torek pa je bil povsem drugačen dan. Dopoldne še ne, a po 15. uri se je začelo oblačiti, grmeti, zapihal pa je tudi močen veter. Kmalu pa je začelo tudi deževati. 3. in 4. ni bilo kaj dosti drugače. Le da je v sredo začelo deževati pozno zvečer, a ne za dolgo. Naslednji dan, v četrtek pa je deževalo v času prebujanja dne in nato še enkrat do opoldneva. Temperature pa niso bile višje od 22 stopinj.

5. je bil lep, sončen dan in tudi zrak se je kar hitro segrel do 30. Tudi sobota, 6. bi bila lahko označena kot dan brez dežja, a je še pred iztekom dneva nastala ploha. Brez dežja ni minila tudi nedelja. Nekaj časa je deževalo v popoldanskem času. Tudi še nekaj naslednjih dni je vsaj enkrat v dnevu ponagajala kakšna kratkotrajna ploha. Za kratek čas, a le za en dan, se je dež poslovil v četrtek, 11. v mesecu. V noči na petek je bilo že slišati ponovno padanje dežja. Tudi v soboto nas je zmočilo vsaj dvakrat. V nedeljo, 14. in v ponedeljek, 15. pa kljub nekaj temnim oblakom, dežja ni bilo. V noči na torek pa smo lahko zopet zaslišali »šumenje« dežnih kapelj.

Sledili so štirje, vremensko stabilni dnevi. Tudi zrak je spremenil temperaturo, ki se je zopet približala 30. stopinjam. Nedelja pa je bila večino dneva enaka prejšnjim štirim dnevom, popoldan pa se je pooblačilo in začelo je tudi deževati. Dež pa je kakšno uro spremljalo tudi grmenje. Kasneje, od ponedeljka do vključno petka, 26. junija 2019 je bilo vreme stabilno in tudi temperature povsem v skladu s poletnim časom. Zadrževale so se med 30 in 33 stopinjami.

V noči na soboto, 27. je spet nekoliko deževalo. Vse od jutra dalje pa je bila nedelja zelo, zelo deževna. Pogoste so bile močnejše plohe, hladen veter pa je temperature zraka ohladil na nizkih 18 stopinj. Deževalo je tudi še večino naslednjega dne, vse do 16. ure popoldan, ko se je začelo jasni.

Predzadnji dan so se temperature hitro dvignile na običajnih 30 stopinj. Noč na zadnji dan v mesecu juliju pa je zopet prinesla nekaj dežja. Kasneje pa se je vreme umirilo in sončni žarki so nas ponovno gregli.

Za mesec julij lahko potrdimo, da je bil vremensko kar soliden. Pomembno je bilo to, da nas ni presenetil z ujami, za katere v tem času obstajajo kar velike možnosti.

KAJ PA DOGODKI V KS KRAŠNJA? KAKO SO NAM ZAZNAMOVALI TA ČAS?

- 2. malo pred 18. uro so se na intervencijo odpeljali naši gasilci. Menda je šlo za odstranitev podrtega drevesa v Kompoljah;
- 5. je 89. rojstni dan praznoval krajan Ciril Podmiljšak.
- 7. je KUD Fran Maselj Podlimbarski na Korenu izvedlo komemoracijo v spomin na vojno grozoto –požig vasi, ki se je zgodil 8. julija leta 1942;
- 15. v 73. letu starosti je umrl krajan Aco Šinkovec, od katerega smo se poslovili 20. julija 2019;
- 24. na vrhu nad Krašnjo se je zgodila delovna nesreča;
- 28. Krištofova nedelja;
- 30. tudi v Spodnjih Lokah se je zgodila delovna nesreča;

VREME – AVGUST 2019

Od meseca avgusta vsakič pričakujemo čim več lepih vremenskih obdobij, ki naj bi bila na razpolago vsem, ki se v času šolskih počitnic in dopustov odpravijo na potovanja in oddih doma in po svetu.

Logično je, da so številne počitniške destinacije na območjih stabilnejšega in tudi toplejšega vremena. Ampak tudi pri nas, v naši KS je bilo vreme za ta letni čas kar primerno. V 20. dnevih suhega vremena nas je sonce kar precej pogrelo. Prav hladno pa tudi ni bilo v preostalih 11. deževnih dnevih.

Mesec se je začel s četrtkom in sicer z lepim vremenom pri 28 stopinjah. Tudi sopara, ki je bila prisotna nekaj zadnjih dni prejšnjega dneva je povsem popustila. Že v noči na petek in kasneje vse do sobotnega popoldneva pa tudi ni manjkalo obdobja deževnega vremena. Nedelja je bila povsem suha, ponedeljek pa ne povsem, kajti pozno zvečer je nekaj časa deževalo. Tudi v torkovem jutru nas je obiskalo z eno kratkotrajno ploho. Kasneje pa smo bili deležni zelo lepega vremena pri 29. stopinjah.

Kot bi se vreme dogovorilo o načelu »en dan vsaj malo moče, naslednjega pa ne!« Tako je bilo tudi 7. in 8. avgusta lani. Od 9. do vključno 12. so minevali lepi in vroči dnevi. Prav ponedeljek, 12. je bil zelo vroč dan, saj so temperature poskočile do visokih 34 stopinj. 13. popoldan pa se je spet pooblačilo, deževati pa je začelo pozno zvečer. Temperatura pa blagodejnih 19 stopinj. Deževna pa je bila nato tudi še noč na sredo, 14. v mesecu.

Sledil je dan brez dežja in tudi temperature niso več poskočile visoko. Le tja do osvežujočih 24. Noč na petek, 16. je zopet prinesla nekaj padavin, kasneje ob 13. uri pa je sledila še ena krajša ploha. Ko je minila pa se je nebo povsem razjasnilo in kar pet naslednjih dni je bilo lepih in tudi precej toplih. Vsaj dva dni so se temperature dvignile nad 31 stopinj.

Nekaj malega dežnih kapljic smo bili deležni 22. julija, več dežja je padlo v noči na petek, 23. in še nekoliko več v popoldanskem času sobote. Vsakič pa je dež spremljalo tudi grmenje.

25. pa vse do konca meseca smo lahko spet za daljše obdobje uživali v lepem poletnem vremenu. Občasne jutranje meglice pa so že naznaje, da počasi, počasi prihaja jesen, če prav je bilo 31. avgusta sredi dneva še vedno visokih 29 stopinj.

Seštevek suhih in deževnih dni za obdobje omenjenih treh mesecev lahko štejemo kar s košarkarskim izidom tekme, ki se je končala z rezultatom 56 dni : 36 dni v korist suhih dni, kar ni slabo. Če bo tudi v letošnjem letu vreme podobno, se ne bomo smeli prav nič pritoževati. Le da ne bi bilo vremena, ki se ga zaradi možnosti nastanka neurij in vsega ostalega, kar poletno slabo vreme lahko prinese, prav vsi zelo bojimo.

IN DOGODKI?

Zapisal sem si le tri in sicer, da smo:
 15. praznovali Marijino vnebovzetje,
 24. v Krajnem Brdu manjši požar in,
 17. avgusta izšla tretja številka Društvenega informatorja v letu 2019.

Za naslednji moj prispevek v glasilu pa bom zopet napisal, kako je bilo z vremenom in zanimivejšimi dogodki meseca septembra in oktobra lani. Kaj več pa ne izdam. No, morda le to, da se je tudi lanski mesec september začel z enako lepim vremenom, kot se je končal avgust.

Želim vam prijetno branje, predvsem pa veliko lepega in sončnega vremena.

Marjan Štrukelj

DEVETA KNJIGA IGORJA GOŠTETA V ZAKULISJU

V Zakulisju je deveta knjiga zasavskega novinarja in humanitarca Igorja Gošteta. Prva knjiga, pesniška zbirka Svetla tema je izšla že pred skoraj dvajsetimi leti, za njo Obara, potem skupna pesniška zbirka Ogovarjanje tišine in pred leti prvi roman Sledi korakov. Tako je tudi naslov njegovih televizijskih oddaj, ki jih zadnji dve leti snema na samostojni novinarski poti, potem ko je zapustil dolgoletno delo na lokalni televiziji ETV. Sledil je roman Prebujanje, slikanica Čebelje dogodivščine, še en roman Otroci knapov in zbirka pravljic Pravljičice o živalih. Letos, ravno na materinski dan, v času epidemije, pa je Igorju izšel zanimiv izpovedni roman V zakulisju.

O čem pravzaprav govori roman V zakulisju?

Roman govori o mojem dolgoletnem delovanju v različnih medijih. Največ časa sem deloval na lokalni televiziji ETV, kjer sem bil polnih 13 let odgovorni urednik in avtor več kot tri tisoč televizijskih intervjujev, reportaž in drugih oddaj. Zato največ ravno o delu na tej televiziji, ki mi je bila kot otrok, del mene. V teh letih sem dodobra spoznal tako zakulisje delovanja nekega medija in tudi medijev na sploh, zelo dobro pa tudi delovanje politike, županov in direktorjev javnih zavodov, ki jo še najbolj pravilno opisuje naslov moje zadnje knjige. Kot bi se vse dogajalo v zakulisju. Včasih so temu rekli, pod mizo.

Zadnje knjige...

No, trenutno zadnje. Seveda bo še kakšna ugledala luč sveta. Nekaj že pišem. Sicer pa, če nadaljujem prej začeto, vsebina romana V zakulisju ni le zapis in razmišljanje o medijih in politiki. V romanu boste našli tudi zgodbe mnogih tako imenovanih malih ljudi, ki sem jih v zadnjih dvajsetih letih spoznal. Od ljudi, ki so preživeli transplantacijo srca, ledvic, se spopadali z rakom, ki so preživeli grozote druge svetovne vojne, so invalidi... Dobršen del romana je tudi moje razmišljanje o humanitarnosti. Ne le o humanitarnih tekih, ki jih sam organiziram.

Vesel in ponosen sem, da sva se tudi midva našla na tej točki. V knjigi sem omenil, kako ponosni in srečni so lahko krajan Krašnje, da imajo v svoji sredini tebe, Marjan, ki skrbiš, da se krajan rekreirajo, so humanitarni, da lahko nekajkrat letno v roke vzamejo lokalni informator, pa da imajo tvojo sestro Vero, ki jo ti kličeš Verica, ki poskrbi, da je ves čas v Krašnji tudi bogat kulturni utrip. Ravno zato, ker sta mi šport in kultura tako pri srcu, so bili moji obiski v času, ko sem delal na ETV zame najlepši dogodki. Ko sem bil tu, sploh nisem imel občutka da delam, zdelo se mi je, da sem med svojimi prijatelji na prijetnem druženju. Vmes pa je bil čas posneti še kakšno reportažo.

Knjiga je razdeljena na več poglavji...

Čeravno priporočam, da bralec knjigo začne brati od začeta, ne bo nič narobe, če jo bere po poglavjih, četudi začenši od zadaj. Po spremni besedi, ki jo je napisal urednik Reporterja Silvester Šurla, si sledijo naslednja poglavja: Huda jama, prehuda praznina (tu pišem o trpljenju pobitih v Barbarinem rovu v Hudi jami in o smrti sodelavca ETV Romana Špileka), potem Preden sem prišel na ETV, Kri ni voda, Dalmatince Ivan Mamič, Reporter, Človek z napakami (pišem iskreno o svojih napakah, ki jih ni malo), Moji sodelavci in oddaje, Denar, sveta vladar, Varstveno delovni center, Zgodbe, ki jih piše življenje, Zasavski Janez Drnovšek?, Misijonar, Je čas, ko se je treba posloviti, Humanitarni teki, Za konec še skok v šport (posnel sem kar 750 sredinih športnih oddaj, vsak teden eno) in še zadnje poglavje Za konec.

Kje se da dobiti knjigo?

Knjiga je tokrat izšla v samozaložbi v nakladi 500 izvodov. Vesel sem, da je že skoraj pošla. Mislim, da mi je ostalo še nekaj manj kot 100 izvodov. Kdor bi jo rad imel, jo lahko dobi tako, da me pokliče na 041 989 446 ali pa mi piše na igor.goste@siol.net. Kar polovico knjig je odkupila Založba Primus, ki skrbi za distribucijo po knjižnicah in knjigarnah. No, pet jih je tudi v prostorih ŠD Krašnja, kjer jo lahko kupite.

Kakšni so odzivi bralcev?

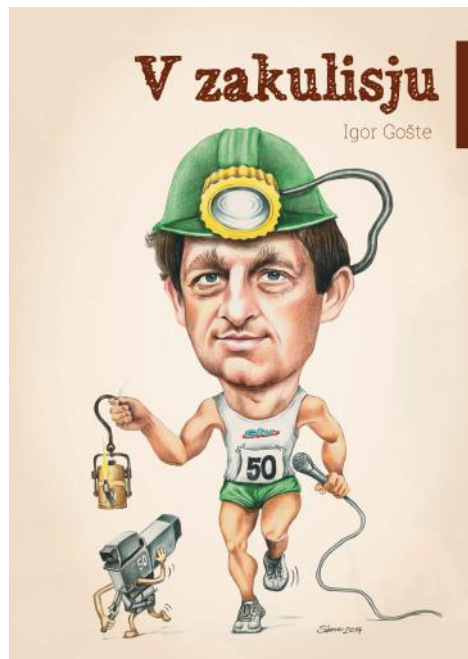
Tole je o knjigi napisal upokojeni policist Milan Sagadin, tudi sam pisatelj: „So knjige, ki morajo biti napisane in izdane in ljudje, ki so zato, da nam obogatijo življenje. Zato jih občudujem, ker so 'ljudje'. Po navadi so to neopazni ljudje, ki jih pogrešamo šele, ko nas zapustijo. Srečen sem, da delijo življenje z menoj. Brez njih tudi jaz ne bi bil, ker sem. Bilo je iskreno branje... Priporočam vsem, ki bijejo bitke za male ljudi ne da bi pomislili nase.“

Vesel sem, Marjan, da se je tudi tebe dotaknila. Takole si mi napisal: „Posebno pa sem vesel, da je mesto na naslovnici našla karikatura, ki ti je očitno zelo pri srcu in ti je bila iz mojih rok v imenu ŠD Krašnja izročena ob praznovanju tvojega Abrahama. Ne kar tako! Pošteno si jo zaslužil, saj si v tvojem mandatu urednikovanja na ETV nemalokrat pripomogel, da smo nekako upravičevali tudi tvoje spoznanje, da smo najbolj športna vas, ki jo poznaš. Želim ti vse dobro in zagotovo te bo čas še posedel za mizo k pisanju novih in novih zgodb. Vsekakor pa ti moram tudi iskreno čestitati za obširno in uspešno opravljeno delo.“

Kdaj bo letos 10. zasavski humanitarni tek?

Zaradi epidemije smo ga iz maja prestavili na 4. septembra. Častni pokrovitelj teka v Trbovljah bo predsednik RS Borut Pahor. Zbirali bomo denar za deset oseb s cerebralno paralizo.

Pogovarjal se je Marjan Štrukelj
Foto osebni arhiv Igorja Gošteta

Knjiga V zakulisju

Tek z Izlak na Kum

Društvo prijateljev Trbovlje, Zavod za šport Trbovlje, Igor Gošte, Mitja Dub, Zoran Dernovšek - Raketka in Sladoledni butik Kepca Kisovec organiziramo:

10. ZASAVSKI HUMANITARNI TEK,
ki bo v Športnem parku Rudar Trbovlje
v petek, 4. september 2020.

Častni pokrovitelj teka je predsednik Republike Slovenije, Borut Pahor.

Tekli bomo 10 ur, za 10. Zasavski humanitarni tek in zbirali denar za 10 oseb s cerebralno paralizo.

Prostovoljne prispevke lahko nakažete na odprti račun:
Društvo prijateljev mladine Trbovlje, Trg svobode 11, 1420 Trbovlje
TRR: SI56 6100 0000 9204 698 odprt pri Delovski hranilnici
Sklic: SI00 01-2020
Namen: donacija ZHT 2020

Zasavski humanitarni tek so podprle zasavske občine, zasavska območna združenja Rdečega križa Slovenije, Športno društvo Kotredež, trgovina Loparji.si, glasbeno društvo CAHN in ETI Elektroelement, ki je omogočil snemanje reportaže.

Zasavski humanitarni tek, plakat

Na zasavskem humanitarnem teku

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA,
Krašnja 14, 1225 Lukovica;
telefon: 01/ 7234 132;
splet: sd-krašnja.org ;

DRUŠTVENI INFORMATOR JE IZDELAN V NAKLADI 140 IZVODOV,
tisk: Papirnica Lipa s.p., Preserje pri Radomljah

Martin Šinkovec
Marjan Štrukelj
Gašper Korošec
Boži Požar

urednik
pomočnik urednika
tehnični urednik
lektoriranje

Dopisniki:

Ela Mežnaršič, Helena Urbanija, Marjan Štrukelj, Milena Iglič, Mojca Beguš Tič, Natalija Mlakar Butalič, Simona Pervinšek, Špela Hribar, Tomaž Andrejka, Vera Beguš

Fotografije:

Ela Mežnaršič, osebni arhiv Igorja Gošteta, Fotografije igre Ubežnik, KUD, Milena Iglič, Mira Andrejka, Mojca Beguš Tič, Natalija Mlakar Butalič, starši učencev OS Krašnja, Špela Hribar, Tomaž Andrejka, Zala Pervinšek

NAGRADNA SLIKOV- NA UGANKA

Za uspešno rešitev NAGRADNE SLIKOVNE UGANKE objavljamo dve spominski fotografiji, ki sta nastali v obdobju med leti 1973 – 1975. Na njih so nogometaši nekdanjega NK Napredek Krašnja, ki je delovalo od njegove ustanovitve 14. 12. 1971 do 10. 5. 1980, na kar je z aktivnostmi zaključilo in je bilo 10. 5. 1980 preimenovano v ŠD Krašnja. Torej letošnjega 10. maja je minilo natanko 40 let, ko je bilo ustanovljeno ŠD Krašnja.

Na obeh fotografijah je 27 nogometašev. Nekatere od njih boste opazili na obeh fotografijah, nekatere pa le na eni. Takrat so ekipo NK Napredek zastopali fantje iz Krašnje, Lukovice, Domžal, Blagovice in Zgornjih Lok, Ljubljane, Rafolč, Vošč, Gradišča pri Lukovici, kasneje pa še številni drugi. Prvi trener ekipe je bil Mitja Beguš, za njim Stipe Barišič, kasneje pa še Valentin Dolenc. Trenirali in domače tekme smo igrali na igrišču (parceli), ki jo je NK dal v brezplačni najem Slavko Korošec.

Za mlajšo generacijo bo reševanje nagradne uganke verjetno prezahtevna naloga. Vsekakor pa manj za starejše, tiste, ki smo takrat aktivno brcali žogo in za tiste, ki so radi prihajali na tekme in za nas navijali. V sodelovanju enih in drugih pa bo vse veliko lažje!

Kakšna je vaša naloga?

Na nagradni kupon poleg svojih osebnih podatkov morate napisati vsaj 10 različnih imen in priimkov nogometašev, ki ste jih prepoznali na fotografijah.

Rešitve nam pošljite **najkasneje do konca meseca julija** na znani naslov ŠD Krašnja ali jih pošljite po pošti oz. osebno prinesite v društveno pisarno.

Med vsemi pravilnimi rešitvami bomo izžrebali nagrajenca(ko), ki mu bo ŠD Krašnja podarilo nogometno žogo.

Lepih spominov in prijateljstev se nikoli ne pozabi. Naj vam bodo v prijetno zabavo, pa če prav je od njih minilo že skoraj 50 let!

Marjan Štrukelj

**NAGRADNI
KUPON**

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

PREPOZNAL/-A SEM NASLEDNJIH 10 IMEN IN PRIIMKOV: _____
